

NONKELTJE

Komedie van
FRANS BUSSCHOTS

NONKELTJE

Komedie in 4 bedrijven

Personen: 3 dames, 4 heren.

Jean, 40 jaar, buurman, draagt altijd een gekleurde sjaal. Iedere dag een andere kleur.

Gaston, 55 jaar, vroegtijdig gepensioneerde treinbestuurder.

Jo, 22 jaar, liefke van Lieve.

Lowieke, 42 jaar, vriend van Gaston.

Gerda, 35 jaar, vrouw van Gaston.

Lieve, 22 jaar, dochter van Gaston en Gerda.

Els, 30 jaar.

Decor: de woonkamer van de familie ....

Links vooraan: een tv op tafel en telefoon in de buurt.

Links midden: een zetel gedraaid naar de tv.

Links achteraan: een deur naar keuken en achterdeur.

Achteraan links: een kast met prullaria en een klein modeltreintje.

Midden: een grote dubbele schuifdeur met zicht op de tuin.

Rechts vooraan tot midden: een tafel en 4 stoelen.

Rechts achteraan: deur naar de hal en slaapkamers.

Tegen de muren: hier en daar foto's, tekeningen van oude locomotieven en treinen.

EERSTE BEDRIJF

Een zaterdag, bijna avond. Gerda zit aan de tafel. Gekleed zoals jaren geleden. Ze heeft een toneelbrochure vast (De Getemde Feeks) en is aan het instuderen. Er staat een glaasje wijn op de tafel, voor Gerda.

Gerda   Waarom moet er altijd wijn aan te pas komen? Wijn om in de sfeer te komen. En de regisseur maakt er dan een soort koude thee van. En je moet je inleven in je rol? Met koude thee?

Je moet als speler uit jezelf treden. In de huid van je personage kruipen. Met koude thee? Met een gewoon donker trappistje zou dat toch ook kunnen? (declameert) Waar zit die oude heks? (recht, met gebaren) Waar zit die oude heks? (mompelt de repliek van de tegenspeler: 'Ach, toom je boosheid in.') (luid, kwaad) Ik ben je Kaatje niet. Waar zit die stomme rattenkop? (denkt na) Waar zit die stomme papagaai? (staat in het midden van de plaats, kijkt rond) Waar zit die stomme papegaai?

Jean   (met een kleurrijk sjaaltje om de hals, kijkt rond, met hand op hoofd) Koppeke krabben? (bootst een papagaai na, kijkt afwachtend naar Gerda, die verrast is Jean te zien. Pathetisch.) Ik heb je zoveel te vertellen. (spreidt armen wijd) Zoveel.

Gerda   Daar heb je al jaren de tijd voor gehad.

Jean   Kom mijn geliefde, kom! (armen wijd open)

Gerda   Kluchtzanger! Ik bedrijf kunst.

Jean   Ach, toom je boosheid in. Open de kraan van je hart. Warm en koud. Heerlijk zacht. Liefde! Liefde! (knielt voor Gerda)

Gerda   (neemt vlug glas van de tafel en houdt dat boven de geknielde Jean) Heerlijke wijn! (doet alsof ze het glas boven zijn hoofd wil uitgieten)

Jean   Zonde! Doodzonde! (opent mond, voor als ze écht zou uitgieten, beter in de mond dan op zijn sjaaltje...)

Gerda   En als het nu eens geen échte wijn is?

Jean   Dan kan het nog lekker zijn! (ruikt) Misschien is het wel...

Gerda   (beslist) Koude koffie.

Jean   (bijna misprijzend) Drink dan maar zelf uit. Koude koffie...

Gerda   (proeft langzaam) Héérlijk! (proeft nogmaals) Hmmm...

Jean   (opent terug zijn mond alsof hij verlangt naar een scheutje wijn) Hmmm... Kom, geliefde, laat mij het glas ledigen!

Gerda (geeft glas aan Jean die in een teug leegdrinkt)

Jean Verdorie, dat is, dat is... (smaakt slecht, wil het uitspuwen, slikt dan toch maar in eens door)

Gerda Liefdesdrank! Uit vorige eeuw.

Jean Ik dacht al dat het iets oud was.

Gerda (terug normale houding) Wat kom je eigenlijk doen?

Jean Ik? Ja, wat kom ik eigenlijk doen? Misschien gewoon maar eens kijken. Die achterdeur en jullie tuin, jullie tuin en de achterdeur van mijn huis...

Gerda Je wist toch dat mijn man niet thuis was.

Jean (onschuldig) Neen. Is Gaston niet thuis? (zingt op het ritme van "Is je moeder niet thuis, is je moeder niet thuis...") Is Gaston niet thuis, is Gaston niet thuis? (gewoon) Is hij echt niet thuis? Ja. Dat vermoedde ik al. Maar jij bent toch thuis!

Gerda Niet voor jou, nu. Ik ben bezig! Ik ben aan het repeteren. Je mag achtereen naar de voorstelling komen, als je betaalt.

Jean Wie spreekt er nu van betalen? Met wat ik hier zie ben ik best tevreden. 't Zal mooi zijn. Doe maar verder! (zet zich, kijkt afwachtend naar Gerda, na een korte pauze, zegt hij dan een repliek die in het verhaal zou kunnen thuishoren, pathetisch) Geloof me: ik ken de mannen. Als ze jong zijn gaan ze op jacht en als ze oud zijn gaan ze ook op jacht. Je kunt beter een oude kiezen dan een jongere. Een oude hoest en heeft reuma en kan niet meer doodgaan als hij twintig is en heeft gewoonlijk wat gespaard of geërfd. En dat is ook niet onbelangrijk.

Gerda Mannen...(kijkt naar Jean) Ben jij eigenlijk nooit verliefd geweest?

Jean (dwaas) Verliefd, wat is dat?

Gerda Ja, wat is dat? Kriebels...

Jean Jeuksel? Ja, dat heb ik veel gehad.

Gerda Nu nog?

Jean (nadenkend) Vroeger...ja, (kijkt naar Gerda) nu nog!

Gerda Ja?

Jean Als ik zat was. De volgende dag jeukte het overal.

Gerda Dat bedoel ik niet. Als je het jeuksel wilt noemen. Jeuksel op een bepaalde plaats. Een beetje onder de neus.

Jean Hartkriebels, bedoel je?

Gerda (nadenkend) Zoiets.

Jean Neen. Dat koste toen te veel.

Gerda Nooit verliefd geweest? (taxeert hem) Niet normaal?

Jean (haastig) Jawel! Jawel! (denkt na) Vier keer.

Gerda Altijd ...blondjes?

Jean Verpleegsters.

Gerda Verpleegsters?

Jean Je moet verder denken dan de eerste maanden. Vrouwen leven langer dan mannen.

Gerda Een soort oude dagverzekering.

Jean Dat was de bedoeling niet. Je kiest uit heel de wereld en je valt op verpleegsters, een intuïtieve keuze. Noem het maar liefde.

Gerda Maar niet DE keuze.

Jean De eerste wilde altijd mijn polsslag nemen, zo op die verkeerde momenten. En de tweede was een boerendochter. Alleen als ze met de dag stond of met de vroege shift, konden we uitrijden. En bij het koe melken viel ze altijd in slaap.

Gerda De derde?

Jean Dat was een maniak. Ze wilde altijd met mijn auto rijden. En als ze moest afslaan, draaide zij twee keer het stuur rond. Ze hield van hoekjes van negentig graden. De vierde wilde altijd maar over trouwen praten. En kindjes. Ze was op mijn geld uit, peis ik. Allee, dat dacht ik toen. Ik had wat geërfd en dacht dat dat veel geld wel... En als je nadenkt...

Gerda En als je nu terugdenkt? Was getrouwd zijn niet beter voor je geweest?

Jean Soms wel, soms niet. Vier keer per dag wel, peis ik.

Gerda Vier keer?

Jean Iedere keer als ik aan eten dacht, droomde ik van die verpleegsterkes. Die zijn daar zo handig in. Die kunnen een ganse ziekenhuis in enkele momenten eten geven. En 's avonds, ja 's avonds...Alleen gaan slapen is als met je hoofd tegen

een palmboom in een oase liggen. Je weet dat het best gezellig kan zijn, koel en fris en toch, toch heb je een dorstig gevoel. Versta je dat?

Gerda Neen. Ik neem een fles spa mee naar bed.

Jean Langs de andere kant. Getrouwd zijn...

Gerda Ik heb vroeger eens horen zeggen dat jij zo onstuimig kunt kussen, als je een stukje in je kraag hebt.

Jean Ze zeggen dat. Maar als je alleen daarvoor een bakje bier moet uitdrinken, dan ben je verkeerd bezig.

Gerda Mijn mama zei vroeger dat Jean De Kusser er goed voorzat.

Jean Jij stond niet op mijn lijst.

Gerda Ik was geen verpleegster.

Jean Neen. (wandelt rond) Als je jong bent wil je wel zo het een en ander. Ik heb het eens uitgerekend. Kussen. De eerste tien jaar alle dagen tien keer. De volgende tien jaar ééntje per dag, dan ééntje per maand en dan...(denkt na) dat maakt ...als je 40 jaar getrouwd bent...(denkt na) 40.190 kussen en als je daar tegenover stelt dat je 40 jaar je loon moet afgeven...Dat is 10 euro per kus. Neen...

Gerda Je hebt dan wel gedurende 40 jaar een trouwe huisvrouw. Lekker eten...

Jean Vrouwen koken alleen wat ze zelf graag eten. En de eerste weken dat je getrouwd bent, ben je met alles tevreden als het maar heerlijk ruikt. En nadien ben je verkocht voor de rest van je leven. Je eet alleen nog wat zij lusten.

Gerda Ik wil je niet beïnvloeden. Jij hebt je keuze gemaakt.

Jean Zeker. Ik dacht aan verpleegsterkes, maar toch was het dat niet. Ik had het gevoel dat er toen veel naar mij lachten, maar er mankeerde van alles aan.

Gerda Maar 's avonds zit je alleen...

Jean Mis. Al vanaf 6 uur begint het. Ik kijk naar de mooiste vrouwen ter wereld. Mooi en Meedogenloos, De Dingen Des Levens, Thuis, Familie...

Gerda Eigenlijk ben je dan een gluurder.

Jean Naar de wereld kijken is mooi. De vrouwen zijn tegenwoordig ook groter geworden.

Gerda Op een stoeltje moeten gaan staan is ook het systeem niet.

Jean Och! (kijkt rond) Ik heb mijne tijd gehad. (kijkt naar het lege glas wijn) Zo een glas, als dat leeg is, moeten afwassen is ook dat niet.

Gerda Neen. Ik doe dat terug vol.

Jean Dan blijf ik nog wat. (zet zich)

Gerda (vult glas en proeft van de wijn, geniet ervan, zet glas neer)

Jean (wil hand uitsteken naar glas, maar Gerda neemt het weg en drinkt er nog eventjes van.)

Gerda Ik heb dat nodig voor mijn repetitie. (neemt terug toneelbrochure, declameert) Mijn lieve Petruchio ik trouw niet met je. Moeder mag beloofd hebben wat ze wil. Ik wil niet. In de plaats van te trouwen zie ik je nog liever hangen. (bootst Petruchio na) Ja, dat kan. Aan een kapstok hangen, als ik wat gedronken heb. Lekker uitwaaien. (speelt terug de rol van Kaat) Aan een koord, bedoel ik. Boven een rivier. (bootst Petruchio na) Ik kan zwemmen. (speelt terug Kaat) Als een sterke koord jouw vette hals streelt, dan hoef je niet te zwemmen. Alleen een scherp mes is er dan, nadien, nodig. Eens je uitgewaaid bent. (legt brochure neer, drinkt van glas) Vermoeiend.

Jean Je bent een natuurtalent.

Gerda Die rol eist alles van mij. Ieder vezeltje, iedere spier...Soms kraakt het hier dan daar...

Jean En de Gaston zit met de gebroken potten. Arme soldaat!

Gerda Mijn hobby is nu eenmaal veeleisend.

Jean Meer dan Gaston?

Gerda Meer dan Gaston! (naar kastje toe, kijkt in een spiegeltje, Jean maakt van de gelegenheid gebruik om het glas wijn ineens leeg te drinken, Gerda draait zich om.) Wat kwam je eigenlijk doen?

Jean (wijst naar leeg glas) Ik wist dat je aan het repeteren was. (naar deur toe) Je bent mooi als je zo een geleerde tekst declameert.

Gerda Je moet de gazon een van de dagen afrijden.

Jean (beslist) Ja, eigenlijk was ik daar voor gekomen. De benzine is op.

Gerda Probeer eens met water. Gedistilleerd water.

Jean (wijst naar glas) Shakespeare is beter! (weg)

Gerda (kijkt naar fles wijn, schenkt in, drinkt, fles weg) Nog goed voor twee repetities. Een dure hobby. (zet zich)

Gaston (op in rennerskleding, fiere houding, kleine pasjes, beweegbaar met de armen, recht met het lichaam maar hoofd een beetje voorovergebogen, kijkt meestal voor zich uit en slechts zelden in de richting van de gesprekspartner, naar de keukendeur toe. Zijn rennersschoenen maken een klakkend geluid.)

Gerda (luid) Gaston! Gaston!

Gaston (bijna aan de keukendeur, draait zich bijna om, kijkt naar Gerda, blijft haar aankijken.)

Gerda (toont gezicht aan Gaston, uitnodigend voor een zoen) Gaston! (vinger op linkerwang, uitnodigend) Gaston!

Gaston (met een onschuldig gezicht) Wat, wat is er Gerdake?

Gerda (gemaakt ontgoocheld) Rechten en plichten, Gaston!

Gaston Allemaal plichten. (naar Gerda toe, geeft haar een vluchtige en onbeholpen zoen) Waarvoor dient dat allemaal! Ik deel je al weken met dit onnozel boekje. Shake-spiere. Die kerel is al lang vergeten in Engeland en hier herleeft hij!

Gerda (recht, wandelt in de kamer) In Engeland en in heel de wereld is dat kunst met de grote ka.

Gaston (zet zich op de stoel van Gerda, kijkt met open mond naar Gerda.) Shake-spiere!

Gerda Shakespeare, Gaston! En hou je manieren!

Gaston Manieren?

Gerda Doe je mond toe!

Gaston Stond die open? Dat kan wel! Dat zal wel! Misschien was het daarom dat het koud aanvoelde! (doet met hand mond toe) Sorry.

Gerda Kunst zal altijd iets zijn dat niet voor iedereen geschikt is. Kunst met een grote ka.

Gaston Jij en kunst dat gaat niet samen.

Gerda Neen?

Gaston Omdat kunst met een kleine ka binnen het bereik van iedereen ligt. Voor kunst met een grote ka moet je een ietsje meer hebben.

Gerda En wat is dat dan?

Gaston Een gewone kunstenaar, en misschien ben jij er zo eentje, moet een beetje abnormaal zijn, maar een echte kunstenaar, eentje van de reeks met de grote ka,

moet serieus doortrappen. Een beetje meer dan maar gewoon gek zijn. En als je het niet bent, dan moet je doen alsof. Dit soort kunst moet opvallen. Gelukkig ben jij voor die grote ka niet gek genoeg.

Gerda Gaston! Ik wist al lang dat jouw verstand in je benen zit. Fietsen tegen de sterren op, alleen maar om moe te kunnen zijn, dat is jouw verstand. En als je naar de bakker moet, dan neem je de auto.

Gaston Je hebt gelijk, Gerda. Meer dan gelijk. Moet ik je nog eens kussen?

Gerda Alleen als ik het zeg. Je kuste daarnet niet goed. Een klein smakske, met droge lippen en niet handtastelijk zijn. Het is maar een vorm van beleefdheid, Gaston. Een klein smakske geen grote boer, niet het geluid van een kelder die invalt.

Gaston Kan ik dat nu nog altijd niet?

Gerda Je bent goed van innemen, bij het eten, maar niet goed van aannemen. Jouw motoriek, jouw manier van iets doen...

Gaston Maar ik doe toch mijn best?

Gerda Je best doen is niet genoeg. Het is het begin. En daar blijft het bij jou bij. Inventief, Gaston.

Gaston Wat is dat?

Gerda Eigen accenten leggen, je persoonlijkheid gestalte geven.

Gaston Bij kussen komt er niet veel gestalte aan te pas. In de dag doe je het meestal tegen je goesting, omdat men vindt dat het nodig is, volgens een bepaald systeem. Ons moeder kuste ons vader alleen maar bij speciale gelegenheden. Verjaardagen en zo. Jij maakt van alles een betaalde feestdag. Of ons vader na acht uur nog kuste, weet ik natuurlijk niet. Ze gingen altijd vroeg slapen...

Gaston Ik zal nog veel moeten leren.

Gerda (hoopgevend) Neen, Gaston, jij moet niet meer veel leren!

Gaston Ben ik dan ineens slim geworden? Inventief?

Gerda Sommige mensen kunnen nu eenmaal sommige, zelfs eenvoudige dingen, niet leren. Echt kussen zul jij nooit leren. Dat hoeft ook niet. Alleen een klein smakske, dat zou jij nog wel kunnen leren.

Gaston (naar Gerda toe) Mag ik nu nog eens oefenen?

Gerda (neemt een uitnodigende houding aan)

Gaston (met vlugge pasjes naar Gerda, loopt haar bijna omver, zoent onstuimig terwijl hij met haar hoofd draait en drie kussen geeft. Hij maakt daarbij zo een geluid dat aan een botsende auto doet denken. Kijkt vanop afstand naar Gerda.) En?

Gerda Goed...geprobeerd. Maar je fietst een beetje te veel. Je komt moe thuis en dan lukt het niet meer zo best. Ik had het gevoel dat je een berg aan het beklimmen was.

Gaston En dat halfweg mijn ketting brak?

Gerda Zoiets.

Gaston En kun jij kussen? Zo met gevoel, wil ik zeggen?

Gerda Vrouwen worden gekust.

Gaston Die moeten dat dan niet leren?

Gerda Neen. Die leren dat van moeder naar dochter. Dat zit in de moedermelk.

Gaston Ik ben met de fles grootgebracht.

Gerda Zie je wel!

Gaston Ik kus toch wel op mijn manier!

Gerda 't Is al goed. Hoeveel kilometers heb je vandaag "gedraaid"?

Gaston 121 volgens mijne computer.

Gerda Dat is ene kilometer te veel!

Gaston Gerda, wanneer doe ik nu eens iets goed. Je reclameert altijd maar.

Gerda (naar Gaston toe, zoent hem zachtjes, streelt zijn haren) Zie je...

Gaston Prima! Wat een verschil. Ik zal een beetje minder trainen. Jij hebt recht op wat meer waardering van mij.

Gerda Als je het maar weet!

Gaston Ik werk een trainingsprogramma af. (naar Gerda toe) En voor korte afstanden, zoals bakker, beenhouwer en andere boodschappen, kan ik mijn fiets niet meer nemen. Voor een kilometertje kan ik mijn spieren niet terug opwarmen. En voor die stomme pistolets 's zondags!

Gerda Als ik eens iets vraag...

Gaston (lief) Ik wil alles voor je doen. Maar soms ben ik ook echt moe. (kijkt naar Gerda) Daarbij: jij zou toch ook eens, ten grootste uitzondering...

Gerda Een huisvrouw loopt 12 kilometer per dag en sleurt met potten en pannen.

Gaston Zo bedoel ik het niet. Een beetje beweging is voor goed voor iedereen. Shakespeare liep iedere nacht drie keer rond zijn bed als hij wakker werd. In een kleurloos joggingpak.

Gerda Iedereen op zijn manier.

Gaston En weet je waarom hij dat 's nachts deed?

Gerda Omdat hij een kunstenaar was, ene met een grote ka.

Gaston Dat zal wel! Maar soms vergiste hij zich en kwam in een ander bed terecht. Vervelend! O, mama mia! (af)

Gerda (zet zich, leest in de brochure, kijkt naar de kast) Eigenlijk is dit vandaag toch een dubbele repetitie. (neemt fles uit de kast, schenkt zich een glas wijn in, drinkt. Declameert) O, Petruccio! Jij...

Gaston (terug op, declameert) O, Gastonneke! (met wijde armen) O, Gastonneke!

Gerda (gestoord) Wat nu weer?

Gaston Ik heb iets belangrijks te vertellen.

Gerda Trek je mond maar open.

Gaston Stoor ik je dan niet?

Gerda Neen, dat is al gebeurd. De dag voordat je met mij trouwde. Toen had je een serieus stuk in je kraag. En je hebt toen dingen verteld die nog niet gebeurd waren. Bij sommigen kwam je over als een held. Ik heb nooit van opscheppers moeten weten.

Gaston Als je zat bent dan weet je niet veel meer. Maar het kan toch zo zalig zijn! (wilt Greta omhelzen) Zalig, Gretake! (Greta weert hem af) Soms! (korte pauze) Zeg, Greta: mijne vriend is meegekomen.

Gerda Jouw vriend? Wie?

Gaston Je weet toch dat ik veel vrienden heb!

Gera Vrienden? Vrienden, jij?

Gaston Die fietser. Die in de Kruisstraat woont. Mag ik ...

Gerda Natuurlijk. Jouw vrienden zijn welkom, en zeker op dit uur. Even voor de middag kan het natuurlijk niet, maar nu...

Gaston Ik zal hem even halen.

Gerda Zit die in een plasticen doos?

Gaston Neen, hij is niet van plastic! Hij is écht. (af)

Gerda (drinkt glas leeg, fles terug in de kast, brochure op de tafel, kijkt afwachtend met handen op haar schoot en koninklijke houding, naar de deur.)

Lowieke (zijn koersfiets rolt op en hij loopt er achter, net voordat die koersfiets zou vallen, grijpt hij die vast. De fiets is meerkleurig. Vooraan het stuur staat een grote zwarte doos met enkele draadjes aan. Kijkt lachend naar Gerda.) Dag, mevrouw!

Gerda (verwonderd bij het zien van de fiets, zoiets is toch niet gebruikelijk, met de fiets in huis. Wijst naar fiets.)

Lowieke (verontschuldigend) Gaston...

Gerda Gastonneke!... Ja, ...

Lowieke Ik ben Lowieke.

Gerda Dat heb ik ergens gehoord. Zeg maar Gerda, Lowieke! Schone fiets!

Gaston (even terug op) Praten jullie maar even. Ik moet eerst naar de koning (wc). (terug af)

Gerda Schone fiets. (bewondert fiets, gaat naar de voorkant van de fiets) Is dat geen soort computer?

Lowieke Een échte! En daarmee kan ik ook zien hoeveel mijn spieren uitzetten. Als de spieren te lang worden, dan moet ik mijn snelheid aanpassen. Voor een coureur zijn de benen belangrijk.

Gerda Ik dacht (wijst naar haar hoofd) dacht het verstand ook belangrijk was.

Lowieke Eerst de benen, dan het verstand. Als de benen niet meewillen, dan kun je met het verstand niet veel doen.

Gerda En hoe zit dat met de (wijst naar haar hart) hartslag? Is dat niet belangrijk voor een coureur?

Lowieke 't Is nogal technisch. (wijst naar de computer) Wetenschappelijk is er een verband tussen het uitzetten van de spieren en de hartslag (klopt meermaals op een bepaald tempo op zijn hart, eerst een traag ritme, dan sneller) Eens je spieren klaar zijn om uit te zetten en samen te trekken en uit te zetten, vertrek je van een fictieve nulstand. De rest is computerwerk. (stopt met op zijn hart te slaan)

Gerda Amaai! (bewondert de fiets) Een ferm machine!

Lowieke   Speciaal voor mij gemaakt. De kleur is volgens mijn sterrenbeeld.

Gerda   Ik wist niet dat de sterren kleuren hadden.

Lowieke   Dat kun je van hier niet zien.

Gerda   Misschien...Ik dacht ... de kleuren van de regenboog?

Lowieke   Die gebruiken ze daar ook voor. Iedere kleur heeft een bepaalde energie. Al die kleuren samen geven zoveel energie dat ik bijna niet meer moet trappen.

Gerda   Dan ben je zeker bij de besten?

Lowieke   't Is te zien van waar je begint te tellen. Winnen is niet belangrijk voor mij. Ik ben ook een natuurliefhebber. Achteraan kun je het landschap bekijken.

Gerda   En je hebt zo een mooi truitje aan.

Jean   (even op, met een flesje bier in de hand, drinkt, kijkt naar Lowieke, die fier als een pauw naast zijn fiets staat en bewonderend naar Gerda kijkt.)

Lowieke   Ook speciaal voor mij gemaakt. Zeer elastisch. Voor als ik een klein buikje zou krijgen, je weet nooit, hé. De ploeg die dit jaar de Ronde van Frankrijk won, draagt ook hetzelfde merk.

Gerda   (ziet Jean met flesje in de hand) Dorst, Jean?

Jean   Neen. Nu niet meer. (flesje is leeg)

Gerda   (wijst naar Jean) Lowieke, dat is nu Jean. Onze buur en tevens onze tuinman.

Lowieke   (kijkt naar Jean) Knappe kerel. Ideaal voor de tuin, dat zie je zo. (kijkt vergoelijkend naar Gerda) Ja, Gaston heeft daar geen tijd voor.

Gerda   Voor wij trouwden kon hij alles. Toen we veertien dagen getrouwd waren kreeg hij het in zijne rug. En nog eens veertien dagen later bibberden zijn handen. Sindsdien heeft hij nooit meer gewerkt, thuis, bedoel ik. Met zijn handen.

Lowieke   Daar heb ik alle begrip voor. Hij is niet geschikt voor tuinwerk. Je kunt niet alles kunnen. Ik heb zijn spieren eens gemeten. (wijst naar de computer) Hij heeft grote talenten, maar achter zijn spieren heb ik moeten zoeken. Het waren zo van die dunne chipolata worstjes. Normaal moet dat een soort knolselder zijn. Allee bij mij is dat toch zo. Maar iedere training vertelt hij twee moppen en dat vind ik fantastisch.

Gerda   Dat heb je aan de kalender te danken. Iedere dag een mop.

Jean   (zet flesje neer, komt naar Lowieke, bewondert hem.) Jij bent een 'bodybulder'?

Lowieke   Neen, als ik zou willen...Maar, ik drink nogal graag een pintje en dat is voor boddybulders niet goed. Van bier krijg je dunne vetlaagjes tussen de spieren. En dat werkt als een soort veer en houdt mijn spieren op zijn plaats. Dat is het verschil tussen coureurs en bodybulders.

Jean   (af, Gerda bewondert de fiets en kijkt ook bewonderend naar Lowieke, Jean terug op met een flesje bier voor Lowieke en voor zichzelf.) Op de gezondheid van de vetlaagjes!

Gerda   Jean is hier thuis. Hij weet alles staan in de koelkast.

Jean   En in het slechtste geval moet ik de koelkast bijvullen. Eigenlijk hoort dat bij het werk van de tuinman, peis ik.

Lowieke   Santé! (drinkt flesje ineens leeg) De dokter heeft mij eens gezegd dat je medicijnen ineens moet innemen. Anders heeft dat een slechte nasmaak. (geeft leeg flesje aan Jean, Jean met de lege flesjes af. Lowieke zet zijn fiets tegen de muur en kijkt rond in de plaats.) Schoon, sjiek.

Gerda   Jij bent niet van het dorp?

Lowieke   Ik woon aan de andere kant van het bos.

Gerda   Alleen?

Lowieke   Neen. (Gerda toont zich ontgoocheld) Met mijn moeder. Die hoort niet goed meer, ziet niet goed meer, maar kan lekker koken. Vooral rijstpap met bruine suiker. En rabarberspijs. Ze zegt altijd dat ik mij een liefke zou moeten zoeken, voor de afwas en zo, maar waar zoek je zoiets?

Gerda   Ik zou het niet weten. Wat zoek je eigenlijk?

Lowieke   Voorlopig niets. 'k Zou niet weten wat. Als het nu was als een nieuwe auto kopen of zoiets...Ik zou wel weten wat er van accessoires moest bijzijn. Sportvelgen, een extra bumper, leren zetels, beroekte ruiten...

Gerda   Maar bij een vrouw is dat anders.

Lowieke   't Is misschien te vergelijken. De voorkant... Een vrouw die op...

Gerda   ...op mij lijkt?

Lowieke   (kijkt verwonderd naar Gerda) Misschien wel. Gaston heeft het met jou getroffen. Al jaren getrouwd en nog...(monstert Gerda) ...nog hmmm...

Gaston   (op, terwijl hij zijn kleding schikt)

Lowieke   De koning was thuis, zeker?

Gaston   Een moeilijke bevalling. (kijkt naar Lowieke) En?

Lowieke (kijkt naar Gerda) Een prachtig machien. (bekijkt Gerda van op afstand en gaat zo in de richting van zijn fiets en de deur) Ik moet nu maar eens...

Gerda Ik hou je niet tegen. Je moet nog maar eens komen, als ik meer tijd heb.

Lowieke (naar deur toe, draait zich om) Als je niet afluat. Ik breng dan wel een pot rabarberconfituur mee. Lekker zuur!

Gerda Wij hebben nog echte witte suiker!

Gaston Ik ga even mee naar buiten.

Lowieke Dag, madame.

Gerda Zeg maar Gerda!

Lowieke Ger...da...ke! (naar de deur af, samen met Gaston)

Gerda (zet zich, recht, naar de spiegel toe, lijkt tevreden, kijkt naar de deur, zet zich opnieuw) Mannen en kinderen!

Gaston (terug op, kijkt naar Gerda) Dat was nu Lowieke.

Gerda Ik dacht het al. Heeft een schone fiets.

Gaston Speciaal voor hem gemaakt.

Gerda Voor zulke mannen kan men een fiets laten maken. Wat een spierenmassa.

Gaston Ik heb al lang gevraagd om een nieuwe fiets te mogen kopen.

Gerda Je moet er ook man voor zijn. Men zou zeggen: "Waar rijdt die fiets met dat ventje". En welke kleuren zou je die fiets dan kunnen geven?

Gaston Alle kleuren, vooral jouw kleur. Een nieuwe fiets dat zou fantastisch zijn.

Gerda En wat heb ik daar op geantwoord?

Gaston Jij antwoordt zoveel.

Gerda Dat je wat zou moeten bijklussen. De handen uit de mouwen steken.

Gaston Ik ben moe.

Gerda Jij bent bijna altijd moe. Je zou iets moeten doen om op krachten te komen. Heb je al eens gedacht aan rustig vrijen?

Gaston Vrijen?

Gerda Ja? Begin er maar aan! (legt brochure weg, handen op gekruiste knieën, afwachtende houding)

Gaston Als ik me dan toch moet opofferen. Hoe heb je het graag?

Gerda Begin maar.

Gaston Ik ben al een tijdje bezig.

Gerda Ja?

Gaston Met me op te winden. (gebaren met de handen) Te prepareren.

Gerda Niets van gemerkt. Misschien vrij jij alleen met je ogen.

Gaston (kust Gerda wild en onstuimig)

Gerda Dat lijkt op een moordpoging.

Gaston In de tijd van die Shake-speare deden ze dat nog wilder.

Gerda Shakespeare!

Gaston Als een leeuw en een leeuwin. (bootst een leeuw na)

Gerda Als het effen kan: zacht, rustig en met een muziekje en een drankje. Liefde is geen boksmatch.

Gaston Er moet toch een winnaar zijn!

Gerda Ja? De tegenpartij moet knock-out?

Gaston Die ermee begint moet winnen!

Gerda Sfeer, Gastonneke.

Gaston Als het zo zit...(denkt na, af en terug op met fles gashoudend water met twee glazen en een radio-cassettespeler. Gerda heeft ondertussen de brochure terug genomen en leest. Gaston giet de twee glazen vol en zet een ruw muziekje op. Hij wil aan zijn verovering van Gerda beginnen, als de bel gaat.) Hier zijn we dan! (wrijft over Gerdas arm, de bel gaat nogmaals, twee keer kort achter elkaar.)

Gerda (wat afwezig) De bel, Gastonneke!

Gaston Ja, de bel. Ik denk dat je gelijk hebt. Zal ik dan maar?

Gerda (Wijst naar Gaston, die de muziek afzet.)

Gaston (naar deur toe) Als het iemand van Jehovah is, dan wring ik hem de nek om.

Gerda   Dat zal die wel graag hebben. Op zo een manier in de hemel komen is als een martelaar. Ideaal!

(Gaston naar de deur af, en terug op met een mooie jonge vrouw)

Gaston   (wijst naar de bezoeker) Zij komt voor jou!

Els   (naar Gerda toe, die ondertussen al is opgestaan, een beetje met tegenzin, maar toch beleefd, steekt hand uit) Els Heavenfrost. Aangenaam.

Gerda   (geeft een hand) Ken ik jou?

Els   Straks wel. Ik wil met jou over een delicate zaak praten. (kijkt naar Gaston, praat tegen Gaston) Onder vrouwen.

Gaston   Ik, ik ben al weg! (naar keukendeur, bewondert Els. Af)

Els   Ik zal maar gaan zitten, zeker?

Gerda   (verwonderd, wijst een stoel aan.)

Els   (neemt uit tasje enkele papiertjes, kijkt naar Gerda.) Ik zal er maar mee gaan beginnen zeker?

Gerda   Ik weet niet wat je komt doen...

Els   Onze firma Heavenfrost is ten zeerste begaan met het leven van de mensen.

Gerda   (neemt papieren aan die Els haar aanreikt) Een diepvriesbedrijf? Wat heb ik daarmee te maken?

Els   Het lange en gelukkige leven van, vooral vrouwen, heeft veel te maken met onze firma.

Gerda   (leest vluchtig) Dit is belachelijk! Onze Gaston... Daar moet ik nog eens serieus over nadenken.

Els   En met je man bespreken.

Gerda   Dat zoiets bestaat! (leest, lacht) Neen!

Els   Je moet het maar eens goed lezen, zeker. Ik kom nog wel eens langs. (recht, steekt hand uit.) Het was me een waar genoegen.

Gerda   (geeft hand) Het was mij een grote verwondering!

Els   (naar de deur) De deur vind ik wel! Ik kom nog wel eens langs, gratis! Doe de groeten aan je man! (terug naar Gerda toe, vertrouwelijk) We geven ook kortingen. (af)

Gerda Heavenfrost. Van zoiets had Shakespeare zeker geen weet. En ze geven ook kortingen. (steekt papieren in een kast) Heavenfrost.

Gaston (terug op) Is ze al weg? Dat was de moeite niet om de deur te openen. Wat kwam dat mooi kind eigenlijk doen?

Gerda Ik heb de papieren in de kast gelegd. Iets met diepvriezers. Wij kopen niets meer. En zeker niet aan de deur. Pure natuur, hé Gaston! Waar waren we ook weer over bezig?

Gaston We waren bezig! Ik geloof dat jij dat vrijen noemt.

Gerda (zet zich) Vooruit, ik onderga mijn lot!

Gaston (zet terug die ruige muziek op, doet een soort paringsdans, na enkele seconden valt hij moe en uitgeput neer. Snakt naar adem.)

Gerda (nodigt met uitgestrekte handen uit) Kom, chouchou! Kom!

Gaston (kruipt naar Gerda, plots stelt hij vast dat hij een ommetje moet maken omdat de tafel in de weg staat, uitgeput komt hij voor de stoel van Gerda.) Ik ben er!

Gerda En dan?

Gaston Hopen dat de muziek blijft spelen!

Gerda En dan?

Gaston (verontschuldigend) Als gepensioneerde lukt het niet meer zo goed, zeker alle dagen niet.

Gerda Driemaal diep ademhalen en rechtstaan. Je handen uitstrekken.

Gaston (haalt diep adem en steunt zich aan de tafel wanneer hij probeert recht te komen. Gelukkig kan hij aan de tafel blijven steunen.)

Gerda Toch bewonder ik je, Gaston. Je fietst met jonge kerels en je zou nog willen vrijen. Misschien moet je 1 kilometerke minder fietsen en die energie voor mij houden. Daarnet zat ik met mijn gedachten nog bij Shakespeare. Nu bij jou en ik verlang echt naar jou, Gastonneke. (een beetje kwaad) Komt er nog wat van?

Gaston (staat nu helemaal recht) Ik zal nog eens proberen.

Gerda Andere muziek! Iets... Iets dat je bijna niet hoort, zo zacht.

Gaston Gewoon afzetten.

Gerda Je weet wel wat ik bedoel!

Gaston (zet andere muziek op en begint te dansen, hij houdt het nu langer vol en komt naar Gerda toe.) En nu?

Gerda En dan?

Gerda De bel gaat!

Gaston En dan?

Gerda (strekt handen uit) Kom in mijn armen!

Gaston (in de armen van Gerda, de fut is eruit bij Gaston, hij wil wel maar,...)
Misschien is dat iets dat je in je jonge jaren moet doen. Misschien moet ik over veertien dagen nog eens proberen.

Gerda Neen! Nu! Ik verlang naar je, Gastonneke.

Gaston (wrijft over Gerdas haren, streelt haar armen)

Gerda Prima! En nu?

Gaston Doorgaan! (toch wordt hij zo moe. Op een moment waarop het blijkt dat er een soort liefdesspel bezig is, komt de dochter binnen. Met bloemen in haar hand, overgelukkig. Zij ziet haar ouders en legt kwaad de bloemen op tafel)

Lieve Moet het nu echt? Oude mensen die in de woonkamer heel de wereld chokeren. Ik ben zeker dat de afwas nog moet gedaan worden.

Gaston Afwas? Wie praat er nu over afwas?

Lieve Dat onnozel gedoe!

Gaston De praktische kant van vrijen is altijd onnozel. Maar het is de uitwerking van een oerinstinct. Normaal moet ik nu nog brullen als een leeuw.

Lieve Stop daarmee.

Gaston Die rosse kan het beter zeker?

Lieve Die rosse? O, je bedoelt Gerry?

Gaston Rosse Gerry, dat kan.

Lieve Luister eens, lieve papa, het is al lang geen Gerry meer.

Gaston Als je zo vlug van partner verandert, wordt het moeilijk voor mij.

Lieve Voor mij is het prima.

Gaston Je gaat er in ieder geval op vooruit. Er zijn al bloemen. Was er nog iets anders?

Lieve Ik denk dat ik al zwanger ben.

Gaston Knappe gast. Technisch hoogstandje!

Lieve Is er nog iets te eten?

Gerda Kijk eens in de koelkast.

Gaston Wij eten om 8, 12 en 6 uur. Hoe laat is het?

Lieve Ik betwijfel of jij wel mijn vader bent.

Gaston Ik ook. Wat zeg jij, Gerda?

Gerda (tot Lieve) Ga maar slapen, kind.

Gaston De zoete smaak van de liefde mag je nooit vermengen met een boterham met kaas! (streelt de armen van Gerda, die graag laat begaan.)

Lieve (kwaad, kijkt het koppeltje nog eens na.) Gepensioneerden. (af)

Gaston (maakt zich uit de omhelzing los, naar de tafel toe, neemt bloemen en geeft die aan Gerda) Bloemen...dat is al lang geleden.

Gerda (neemt de bloemen aan en legt ze terug op de tafel) Ik wil nu geen bloemen. Ik wil jou, mijn lief smoutebolletje. Heel je lichaam en heel je ziel.

Gaston Heel mijn ziel? Dat is een groot zwart pannenkoekje.

Gerda Maar de helft?

Gaston Die ziet ook zwart.

Gerda Dan je lichaam alleen maar. Ik wil je eens goed vastpakken! (Gerda probeert Gaston nog eens goed te omhelzen, maar hij verzet zich)

Gaston Je hebt me al eens helemaal platgedrukt.

Gerda Daar moet je tegen kunnen. Vrijen is best te vergelijken met een vliegtuig dat opstijgt. Eerst veel lawaai en eens je boven de wolken vliegt: die eindeloze rust. Genieten.

Gaston (zoent Gerda en maakt zich los uit de omhelzing) Nu moet ik echt!

Gerda Wat?

Gaston Zo een klein boterhammetje met kaas. Gerda: ik heb er honger van gekregen!
(loopt af, Gerda kijkt hem na, kijkt naar de bloemen.)

Gerda (roept) Gaston! Gaston!

Gaston (terug op, aan de deur, kijkt naar Gerda, Gerda werpt de bloemen naar Gaston,
Gaston vangt de bloemen op) Wat nu weer?

Gerda (gemaakt lief) Voor mij ook een boterhammetje met kaas. Een dubbele!

Gaston (naar Gerda toe, doet lief, houdt de bloemen tussen hem en Gerda die hij met een
hand naar zich toe trekt) Eerst vrijen, Gerda. Nu!

Gerda En mijne boterham dan?

Einde eerste bedrijf.

TWEEDE BEDRIJF

Gerda is bezig met het afstoffen van de treintjes die op de kast staan. Ze houdt een treintje in de hand wanneer Lieve in haar kamerjapon en met loshangende haren en een onderdrukte geeuw binnen komt. Lieve kijkt naar Gerda en lacht, spottend.

Lieve Treintjes.

Gerda Jouw vader heeft...

Lieve Mijn vader? (naar Gerda toe) Mijn vader?

Gerda (geïrriteerd) Wat?

Lieve Die treintjesman is dat wel mijn vader?

Gerda Wie anders?

Lieve Dat zou ik aan jou moeten vragen.

Gerda Gaston is jouw vader. En niemand anders. (zet treintje neer)

Lieve Ze zeggen nochtans dat...

Gerda (kwaad) Ik was erbij en ik kan het weten. Zeg, waar bemoei jij je mee?

Lieve (schijnbaar onverschillig) Ze zeggen, ze zeggen...

Gerda Ze zeggen, ze zeggen. Kan ik er aan doen dat ik miss bloemkool van het dorp was, jaren! Ik lag goed in de markt. Iedereen wilde mij.

Lieve En jij deed iedere avond niets anders dan kousen breien. Toe, mama!

Gerda Ik heb met meerdere mannen, enfin, wat men mannen noemt, gevreeën. Ik heb daar nog mooie herinneringen aan.

Lieve En ik ben ook zo een van die mooie herinneringen?

Gerda Ja, en nu is het genoeg. Ik heb Gastonneke meerdere keren de bons gegeven. Maar hij kwam altijd terug. Bij mij voelde hij zich thuis, zei hij.

Lieve En die andere vrijers?

Gerda Heel het dorp! En jij?

Lieve Ik? Ik, wat?

Gerda Hoeveel vrijers heb jij al gehad?

Lieve Bijna zoveel als jij.

Gerda   Het is toch straf dat kinderen ouders de les willen spellen.

Lieve   Ik wilde alleen maar weten...

Gerda   Het is niet de eerste keer dat je mij die vraag stelt. De ene keer al wat subtieler dan de andere keer. Alleen voor Gastonneke zijn charmes ben ik bezweken.

Lieve   En die anderen waren allemaal kartonnen dozen! Gastonneke, mijn vader, bedoel ik, is toch maar een simpel ventje. Jij kon toch meer en beter krijgen!

Gerda   Jij gaat te ver, dochtertje. Veel te ver. (Gerda zet zich) Omdat ik succes had, wil dat nog niet zeggen dat ik aan jou verantwoording moet afleggen. Ik heb aan mijn jonge jaren nog mooie herinneringen.

Lieve   Ik ook!

Gerda   (recht, naar Lieve toe) Heel het dorp praat schande van jou! Iedere dag een andere vrijer.

Lieve   Het zou erger zijn indien het een vrijster was.

Gerda   Dat denk je maar. In een klein dorpje kijkt iedereen naar iedereen.

Lieve   En zeker naar de mooie dochter van Gerda van de facteur.

Gerda   Jij moet ophouden.

Lieve   Waarmee?

Gerda   Dat weet je best. (zet zich, terug kalm geworden) En hoe heet de nieuwe aanwinst?

Lieve   Jo. Die van gisteren, bedoel je toch? Vorige week was het een (denkt na) Henry, een soort Engelsman die ik in de bibliotheek ontmoet heb.

Gerda   Jij naar de bibliotheek? Kun jij wel lezen?

Lieve   Een beetje. Hoofdletters. (naar Gerda toe) Die in cafés komen heb ik al gehad. Misschien moet ik vanaf volgende week naar de kerk gaan.

Gerda   Daar komen alleen maar oude venten.

Lieve   De begrafenis, bedoel ik. Daar komt nogal wat jong volk. En tegenwoordig dragen ze geen zwart kostuum meer. En ook geen das meer. Je kunt ze ten voeten uit bewonderen. En er zijn daar geen genummerde plaatsen.

Gerda   (naar Lieve toe) Ik wil alleen maar zeggen...

Lieve   ...dat weet ik, mama. En ik begrijp je! Moederlijke bezorgdheid. Laten we het rustig houden. Ik denk dat Jo de ware is. De ene en de echte Jacob.

Gerda Je zei toch dat hij Jo heet!

Lieve (een beetje wrevelig) Er was onlangs iemand die Jacob heette, denk ik.

Gerda En wat doet die Jo voor de kost? Jouw vader werkte aan de spoorweg en verdiende goed zijn kost.

Lieve Totdat ze hem buiten gesmeten hebben.

Gerda Omdat hij één rood licht niet gezien had. Jij zult nog dikwijls voor een rood licht staan.

Lieve Mama, vergelijk mij niet met een trein, hé!

Gerda Wat doet die Jo voor de kost?

Lieve Zover ben ik nog niet. Ik denk dat hij werkt. Misschien wel aan de spoorweg. Soms hijgt hij als een trein.

Gerda Je kunt uit heel de wereld kiezen.

Lieve Daar ben ik mee bezig, mama! De wereld is wel klein, vind ik.

Jo (op langs de achterdeur, zeer slordig gekleed, kijkt rond, bewondert Lieve in haar ochtendjapon, kijkt naar Gerda) Dag allemaal.

Lieve (monstert Jo en plooit haar mond tot een grote brede glimlach) En is dat alles?

Jo Moet er dan gekust worden?

Lieve (nodigt uit tot kussen) Niet mag, ... (moet)

Jo (kust Lieve onstuimig) Zwaar werk! (kijkt naar Gerda die met een beetje misprijzen naar Jo kijkt) Ik heb mijn beste kleren aangedaan, dat mocht toch zeker?

Lieve Ik ga me klaarmaken.

Jo Voor mij hoeft dat niet.

Lieve Maak maar eens goed kennis met mijn mama. Ik ben zo terug.

Jo (kijkt naar Gerda, vindt haar een mooie vrouw) Zo vlug moet je nu ook weer niet zijn.

Lieve (af, nagekeken door Jo)

Jo Ik zal me maar in een stoel laten vallen, zeker? (zet zich)

Gerda (na een moment van stilte) Heb je dorst?

Jo Ja. Altijd.

Gerda Koffie...

Jo Doe geen moeite. (neemt klein flesje uit een van zijn zakken) In geval van nood moet iedereen dopen. (neemt een slok uit flesje, biedt flesje aan Gerda aan) Jij ook?

Gerda Alleen koffie en rode wijn.

Jo Ik ken nog mensen die alleen van iets donkers houden. Jonge mensen houden meer van iets dat licht van kleur is. Je kunt er meer van drinken. En het ligt niet zo zwaar op de maag.

Gerda (neemt haar toneelbrochure in de hand, kijkt naar Jo) Ken jij Lieve al lang?

Jo Heel lang. (denkt na) Sinds vorige week, of zoiets. Voor mij is dat lang. Ik heb logopedie gestudeerd. Regelmatig een andere stem horen met andere intonaties en emoties is heerlijk. Lieve heeft een prachtige stem.

Gerda En wat zijn de toekomstplannen?

Jo Dat moet je katje vragen.

Gerda Katje?

Jo Lieve, bedoel ik. Iedere mooie vrouw noem ik katje. Een gewoonte van mij. (enthousiast) We gaan volgende week op reis.

Gerda Op reis?

Jo Heel ver. Maar ik weet nog niet goed waar naartoe. Dat mag katje bepalen.

Gerda Ik wist niet dat zij graag op reis gaat.

Jo Eigenlijk zit dat zo: ik wil wel eens een verre reis maken en zij vond dat enig. En vermits zij wenst te betalen mag zij kiezen waarheen ze mij op sleeptouw mag nemen.

Gerda Het zal wel héél ver zijn!

Jo Waarschijnlijk. Ik zei iets van palmbomen of zo en zij droomde meteen van witte zandstranden. Het moest dus verder zijn dan het St-Annekestrand te Antwerpen. En omdat ik nogal van contrasten hou en ritme was een exotische bestemming onvermijdelijk. Wuivende palmbomen en wiegende heupen... (recht, demonstreert)

Gerda En wie gaat dat betalen?

Jo Zei ik dat niet? Katje drong aan en dat genoeg wil ik haar niet ontnemen. (naar Gerda toe) Weet je: wuivende palmbomen en zo van dat echt wit zand. En dan met z'n tweetjes...

Gerda Het zouden ook wel eens de zilverberken van Kasterlee kunnen zijn.

Jo Kasterlee?

Gerda In de buurt van Geel. En daar is ook zand. Een beetje geelachtig wel, maar zilverberken maken ook veel lawaai. Héérlijk!

Lieve (op, gekleed om te gaan wandelen, tot Gerda) En valt hij mee, mama?

Gerda Er staat wel veel haar op. En de kleding is modern. En van reizen houdt hij ook.

Lieve Reizen?

Gerda Hij wilt naar Kasterlee. (doet na) Hij houdt van wuivende zilverberken. Wat kun je al meer wensen? En je mag zijn hand vasthouden, denk ik.

Lieve (lacht, streelt Jo) Hij is toch zo een lieve schat. Zijn we weg?

Jo (nadenkend) Hoe zit dat nu...(bootst wiegende heupen en verre reisbestemmingen na) ...met...

Lieve We maken er eerst een subtropisch zwembad van, ergens in de Kempen, en dan... als het nog klikt tussen ons...palmbomen en...

Jo Jij zou toch betalen...

Lieve Ik niet smoutebolletje, mijne papa zal wel over de brug komen.

Gerda Gastonneke gaat een nieuwe fiets kopen.

Lieve Zoiets kan nog een jaartje wachten. Koersfietsen verslijten niet.

Gerda Maar Gastonneke wel. Hij klaagt regelmatig over zijn hart. Daar zou al wat sleet op komen.

Lieve En dan is een nieuwe fiets de oplossing?

Gerda Met die nieuwe koersfietsen moet je bijna niet meer trappen.

Lieve Als hij een pintje meer drinkt, dan moet hij al die kilometers niet rijden.

Jo Kom, katje, we gaan wandelen. De vrije natuur.

Lieve (tot Gerda) Hij leert me praten. Hij is logopedist. Ik wil later op de tv komen en dan moet je goed kunnen articuleren.

Gerda De woordjes die hij je nu leert, kun je die op de tv gebruiken?

Lieve Je moet met iets beginnen. Geleerde woorden is voor later. (beiden af)

Gaston (Op. Hij heeft Lieve en Jo nog net gezien bij het naar buiten gaan. In koerskleding, een drinkbusje in de hand, naar de kast toe en doet whisky in de drinkbus) Het is toch mooi, zo dat jong volk in volle vrijperiode. Je kunt het belang van het lichamelijke toch niet wegcijferen.

Gerda Het lichamelijke is maar voor een tijdje, tenzij je je ogen toedoet. Als je jong bent kun je over een blote arm vrijven, later verkies je een pelzenjas.

Gaston Hoe kun jij dat weten?

Gerda Horen en zien. (kijkt naar Gaston) En blijf van die fles whisky!

Gaston Wat is daar nu weer mis mee? Een scheut bij de koffie.

Gerda Koffie verkeerd zeker! Als je zoveel whisky in dat drinkbusje doet, dan is er geen plaats meer voor koffie.

Gaston Dat heb ik al eens voorgehad. Grote pech.

Gerda Voor wie?

Gaston De fles, natuurlijk.

Gerda Je zou zo van die sportdrank in dat busje moeten doen.

Gaston Dat heb ik al geprobeerd. Maar dat flesje bleef naar koffie smaken. (flesje toe en in achterzak van trui, kast toe.)

Lowieke (op, klaar om te gaan fietsen) 't Zal weer goed uitkomen. Zo'n weer! Prima. Ik begin nu al te zweten.

Gaston Dan zijn we rapper aan de drank!

Lowieke (naar Gerda toe) Ik weet het niet, maar als de zon schijnt dan blinken jouw ogen eens ze fel.

Gaston Lowieke: je moet ze niet zot maken.

Gerda Ik ben niet veel meer gewoon, Lowieke. Sommige mannen denken dat als zij in hun tweede pruimentijd komen, dat ook zo voor vrouwen is. (naar Lowieke toe, nijpt hem in zijn kaken) Jij bent een lief baasje!

Gaston Kom, we zijn weg!

Lowieke Vrouwen hebben nood aan waardering. Sommige mannen vergeten dat!

Gaston Eens zien of je op de fiets ook zoveel waardering zult hebben. We gaan ons vandaag eens goed laten afzien.

Gerda En half dronken thuiskomen.

Gaston d'Er is geen enkele coureur die een bergske oprijdt als hij niet weet dat het aan de andere kant bergaf is.

Gerda En wat verder een cafédeur openstaat.

Lowieke Kom, Gastonneke! Ik begin al te zweten!

(Lowieke groet met hand Gerda, samen met Gaston af, de bel gaat. Els komt binnen.)

Els Ik kom je bedanken.

Gerda Waarvoor?

Els Gastonneke, jouw man, heeft het contract getekend.

Gerda Ja?

Els Hij was gisteren in het lokaal van de Vlugge Sprinters en hij heeft dat papiertje ondertekend. Het begint goed te gaan met de zaak. Wij zullen hem later goed verzorgen. Hij is zo een lieve schat! Jij hebt er veel plezier aan zeker?

Gerda Hij weet van geen ophouden. Zeer dynamisch. Zeer attent!

Els Bijna een ideale man!

Gerda Ongeveer!

Els (geeft pakje papier aan Gerda) Nu heb je alles. En alles staat erin. Nogmaals gefeliciteerd. Je hoort nog van ons.

Gerda (bekijkt de papieren) Ik snap het niet. Waar de mensen zich tegenwoordig al niet mee bezig houden.

Els Er was een gat in de markt. En het succes bewijst het!

Gerda Dat Gaston daar belangstelling voor heeft. Dood is dood.

Els Maar er is meer! Gaston heeft een goede keuze gemaakt.

Gerda Hij doet met zijn geld wat hij wilt!

Els Tot ziens! (geeft hand, af)

Gerda (legt pakje papieren in de kast) Madam Diepvries.

Jean (op vanuit de keuken met flesje bier in de hand) 't Is hier zo stil. (drinkt) De coureurs zijn weg, het koppeltje is aan 't vrijen en Shakespeare zijne boek ligt er ook nog. Santé! Drink jij niet mee?

Gerda Bier is voor mannen en koffie voor vrouwen!

Jean (naar de kast toe en neemt de whiskyfles) Straffe koffie? Echt niet? 't Is je gegund!

Gerda (Doet teken dat ze geen whisky lust, Jean zet de fles terug.) Jou moet ik ook niets meer wijsmaken.

Jean Ik ben niet van gisteren, peis ik. (kijkt naar de toneelbrochure) En hoe is het nu met die Shakespeare?

Gerda Hij is dood, zeggen ze.

Jean Ja, dat weet ik. Natuurlijk. Maar, ga je echt in dat stuk,...hoe heet het nu ook weer? De getemde olifant?

Gerda Ja, daar trekt het op. (toont brochure aan Jean) De Getemde Feeks.

Jean Wat is dat voor een beest?

Gerda Hoe moet ik dat nu uitleggen? Een soort vrouw dat een soort man geworden is en terug een soort vrouw geworden is, maar anders dan toen ze een soort vrouw was die man wou worden.

Jean Een raar beest. (memoriseert) Een soort vrouw... Temmen wil toch zeggen kunstjes laten doen? Een vrouw die kunstjes doet, ik zou ze niet willen hebben. Gewoon wat huishoudelijk werk en tussendoor nog wat anders...

Gerda (wijst naar brochure) Dit gaat over een vrouw die zelfstandig wil zijn.

Jean Zoiets zou ik niet in huis willen. De man is de baas.

Gerda Wat zeg je? Zeg dat nog eens?

Jean Zo bedoel ik het niet. Met zo van die zelfstandige trekjes zou ik niet overweg kunnen. Waar begint zoiets en waar eindigt zoiets? Wat heb je aan zo een vrouw? Stel dat een van die zelfstandige trekjes haar iedere avond naar de café van de duivenbond brengt. Wie past dan op de kinderen? Wie zorgt voor alle lopende zaken in het huishouden? En wat doe je met al die andere zelfstandige trekjes?

Gerda Jij bent een soort racist. De oude generatie.

Jean   Zeg dat wel! Als dat racist zijn is dan zal dat zo wel zijn. En bij die jonge generatie van nu heb je dat niet meer?

Gerda   Neen, de echte jonge racisten zitten nu voor het computerscherm te gapen. Die zijn ook niet meer zo veel eisend.

Jean   Diepvriesmaaltijden, piza's en zo van die toestanden...

Gerda   Het komt erop neer dat vrouwen tegenwoordig niet meer de slaaf zijn van mannen.

Jean   Als ik dat zo hoor, dan ben ik best gelukkig. Ik zie mij geen computer meer kopen. (wijst naar brochure) En over zo iets heeft die Shakespeare een toneelstuk geschreven. Toen. Knappe gast. En wie komt er naar zo een stuk kijken? Mannen zullen zeker gefrustreerd uit de zaal komen.

Gerda   Dat toneelstuk gaat over een vrouw die helemaal op het einde, schijnbaar door de mannen gedomineerd wordt.

Jean   Maar bij vrouwen weet je dat nooit.

Gerda   En in dat stuk ga ik meespelen.

Jean   Amaai. En in welke rol?

Gerda   Je moet maar eens komen kijken!

Jean   Ik kom alle dagen. Naar hier, wil ik zeggen. Dat peis ik toch. Ik begin belangstelling te krijgen voor die Shakespeare. Ik zal dan wel regelmatig een pintje moeten komen drinken, maar dat heb ik er voor over.

Gerda   Ik voel me al helemaal in mijn rol!

Jean   Gastonneke is hier de baas niet, hé?

Gerda   Gastonneke?

Jean   Eigenlijk heeft hij toch de natuur niet mee. Een bazige vent moet toch wat body hebben. Uitstraling. Gastonneke komt precies uit een smoutenbollenkraam. Hij straalt niet genoeg uit om een vrouw te imponeren, peis ik. Een sterke man (toont gebalde armspieren) is meer waard dan iemand die maar gewoon zijn loon afgeeft.

Gerda   Het pensioen komt langs de bank.

Jean   (naar Gerda toe) Een sterke man die ook zwak kan zijn, meegaand... lief...

Gerda   Alles wendt. Gaston heeft altijd goed verdiend. En we mochten gratis met de trein rijden.

Jean Er is toch meer...

Gerda (keert zich af van Jean) De bak bier is bijna leeg.

Jean Ik kijk alleen maar naar de koelkast. Als dat het probleem is: ik zal de koelkast regelmatig bijvullen. Ik weet de bak staan.

Gerda Jij komt de laatste tijd meer dan regelmatig.

Jean Onregelmatig veel. Dat klopt. Ik ben de tuinman hier, dat weet je toch? Het regent de laatste tijd nogal veel. Ik moet de groei van het gras in het oog houden. Te kort afrijden is energieverpillend, te lang is slecht voor de messen van de machine.

Gerda Het valt nogal mee dat jij prettig gezelschap bent.

Jean (verslikt zich terwijl hij aan het drinken is) Dat, dat dacht ik ook.

Gerda (neemt brochure ter hand) Ik moet nog wat met Shakespeare (wijst naar brochure) uitvechten.

Jean Het schijnt dat die Shakspeare de karakters van zijn vrouwelijke rollen zo uitdiepte dat hij telkens een afkickperiode nodig had om normaal met een vrouw omgang te kunnen hebben. Dat is straf, hé!

Gerda Ik hou van Shakespeare.

Jean En van Gastonneke!

Gerda En ook van Jean, peis ik. (Jean glundert. Op "peis ik" legt Gerda de nadruk omdat dit het stopwoord van Jean is.)

Jean Wat een eer!

Gerda Maar nu zie ik alleen Shakespeare. (recht, begint de tekst te lezen en neemt bepaalde houdingen aan)

Jean Ik peis dat ik er te veel ben. Ik zal de tuin eens gaan inspecteren en naar de koelkast kijken. (neemt leeg flesje) Het was weer een boeiend gesprek. Allee! (af)

Gerda (leest met intonatie) (zacht) Petrucio: (sterk) Kijk eens, haar liefde werd mij te machtig! Ontroerend! De tranen springen me in de ogen. Ik moet zelfs mijn neus snuiten! (zacht) Katharina: (sterk, vol emotie) Bandiet! Schurk! Uitschot! Krappul! (zacht) Petrucio: (beslist) Sleep haar naar de kerk. Ze moet meer bidden!

Lieve (én Jo op) Het was weer van de bovenste plank.

Gerda (doet verder, leest) (zacht) Petrucio: (sterk) Als er een plank van het dak op haar achterste valt, dan moet ik mijn hand niet meer gebruiken. Er zit wat weinig vlees rond haar beenderen en mijn hand is alleen strelen gewoon. (ziet Lieve en Jo, laat hand met brochure zakken) Wat zei je?

Jo We hebben heerlijk gerepeteerd.

Lieve Ja, héérlijk!

Jo Gewoonlijk als ik ga wandelen dan neem ik een flesje spuitwater mee. Voor tegen de dorst. En nu hebben wij onze actie moeten onderbreken. Kom, Lieve, waar staat die koelkast? (telefoon gaat)

Gerda IK was aan het repeteren! (naar telefoon toe, Lieve en Jo af, speels) Hallo! Hallo! (luistert) Onze Gaston? Die is gaan fietsen! Met Lowieke, een ferme vent. (korte pauze) Gevallen. Gastonneke gevallen...ziekenhuis...ja, ...erg... En hoe is het er nu mee? Voorzichtig ...overleden...Gastonneke...(het dringt tot haar door dat Gaston dood is, schreeuwt het uit) Gastonneke is dood. Gastonneke is dood!

Jo (en Lieve op, ieder met een flesje spuitwater in de hand) Wat is er? Wat is er?

Gerda (schreeuwt het uit) Gastonneke is dood.

Jo (zacht voor zich uit) Nu komt er van vrijen niets meer in huis.

Lieve (snelt naar Gerda toe, Gerda is hysterisch, omhelst Gerda.) Gastonneke...mijne papa!

Gerda Hij is...dood!

EINDE TWEEDE BEDRIJF

Pauze

DERDE BEDRIJF

Enkele dagen later, in de loop van de namiddag. Vele kaarsjes branden voor foto's van Gaston. Gerda zit aan de tafel, kijkt wezenloos voor zich uit.

Gerda (traag, met tussenpauzen) Gastonneke, nonkeltje zoals de mensen hem noemden. Het sukkelaartje...Met zijne nieuwe fiets was het misschien niet gebeurd. Ik heb zo'n spijt dat ik hem geen nieuwe fiets cadeau gedaan heb... (neemt een foto van Gastonneke vast) Sukkelaartje!... Hij heeft heel zijn leven gedroomd van zijn treinen. De 4711, daar heeft hij het laatst mee gereden. Een klein tuffend machientje dat gebruikt werd om de rails te onderhouden. De 4711.

(Lieve en Jo met betraande ogen op. Plots begint Lieve te wenen, Jo en Gerda wenen ook Jean en Lowieke op, wenen ook. Alle vijf wenen ze om het hardst.)

Lieve (Naar foto op kast toe) Het was een echte papa. Hij heeft mij gemaakt uit liefde. (weent terug luider en de anderen wenen mee)

Jean Gastonneke was de uitvinder van de koelkast. Hij zei: " Jean, ik zal zorgen dat er altijd enkele flesjes in de koelkast staan en ik zal er een aftrekker bijleggen." (weent luider en de anderen wenen mee)

Lowieke Hij leerde mij fietsen. Hij leerde mij hoe ik voorbij mijn tweede adem moest geraken. 't Was een sjieke tip. (weent luider en de anderen wenen mee)

Jo 't Was een vriendelijk ventje. Lief en attend. Ik zal proberen om met zijn dochter ook zo een vriendelijke mens te maken! (weent luider en de anderen wenen mee)

Gerda (kijkt naar de anderen) Ik waardeer jullie gevoelens voor Gastonneke. Jean, haal voor iedereen een flesje!

(Jean naar de keukendeur)

Jo Bedankt, voor mij niet. Ik heb mijn drankje bij. Ik mag niet mengen van de dokter. (toont flesje)

Lieve En ik drink met Jo wel mee. Wij doen alles samen, hé schou!

(Jean af en terug op met 4 flesjes)

Gerda (wijst naar de flesjes waarvan Jean de kroonkurken trekt) We zijn toch maar met drie?

Jean Ik drink wat vlugger dan jullie. Het zou voor mij niet plezant zijn als ik moest toezien hoe jullie dat flesje leegmaken.

Gerda Moet er iemand een glas hebben?

Lowieke Een flesje kun je helemaal leegdrinken. In een glas blijft altijd nog een beetje schuim en dat wil maar niet terug bier worden.

Lowieke (heft flesje omhoog) Op Gastonneke! De goei gaan en de slechte blijven. Santé!

Lieve Ik heb er lang over getwijfeld of hij wel mijn echte vader was, maar vorige week heb ik het hem gevraagd. En nu voel ik het: hij was mijn échte vader! Jammer dat ik hem niet vroeger en niet beter gewaardeerd heb. Een sjieke tiep!

Jean (weent) En wie zal er nu voor mij zorgen? Voor de koelkast, bedoel ik.

Lieve Ik zorg er altijd voor dat er regelmatig een nieuwe pot mayonaise in staat, voor die enkele flesjes bier kan ik ook wel zorgen.

Jean (naar Lieve toe) Ook als het er enkele meer zijn?

Lieve Natuurlijk. Maar je moet niet overdrijven!

Jean Dat is nu juist mijn probleem.

Gerda Desnoods zorg ik er wel voor.

Jo (tot Lieve) Je weet katje, dat de dagen waarop wij in vorm zijn, wij soms uitgeput zijn.

Lowieke (tot Lieve) Steek dan je hoofd maar in de koelkast. Na enkele minuten is je zweet opgedroogd.

(terwijl de anderen zorgvuldig hun flesje leegdrinken is Jean al aan zijn tweede flesje bezig. Jo en Lieve drinken om de beurt van het heupflesje van Jo.)

Gerda Het heeft me totaal verrast. Ik dacht: zo kunnen we nog jaren doorgaan. Een goede gezondheid, geen gebrek aan centen, doen wat je graag doet... een moment is voldoende om dat alles als een kaartenhuisje te laten instorten. Weg rustig leventje. Weg geluk. (tot Lowieke) Hoe is het eigenlijk gebeurd?

Lowieke (aarzelend, een beetje onzeker) Ik had gedacht je dat pas later te vertellen.

Gerda Ik kan er tegen.

Lowieke Een stom ongeluk eigenlijk. Gestonneke was zijn dagelijkse mop aan het vertellen. 't Ging over een boer die verliefd was op zijn koe. We moesten zo hard lachten dat er tranen uit onze ogen liepen en Gastonneke wilde zijn ogen droogwrijven, verloor zijn evenwicht en ging over kop en hij viel tegen een soort borduur. En dan moet er nog een soort hartaanval bijgekomen zijn, volgens de dokter toch. 't Is spijtig! Niet te begrijpen!

Lieve En wat heeft hij nog gezegd?

Lowieke Dat ik naar zijne kilometriek moest kijken. Hij zou het spijtig gevonden hebben, indien hij geen honderd kilometer had gereden. We hebben er vroeger veel mee

gelachen. Van je fiets vallen als je nog geen honderd kilometer gereden hebt is een teken van zwakte. Dat zei hij altijd.

Jean En wanneer wordt hij begraven?

Gerda Niet.

Jean Wat?

Gerda Hij wordt ingevroren.

Jean Wat?

Gerda Hij heeft een overeenkomst getekend met een madam van een speciale firma. Die doet niets anders dan mensen met een hartafwijking of andere ziekten die men nu nog niet kan genezen, opzoeken en een papier laten tekenen. Zij beweert dat wie nu nog niet medisch kan geholpen worden, dat waarschijnlijk binnen een jaar of twintig wel kan geholpen worden. In afwachting van die medische evolutie worden de lichamen ingevroren. En ten gepaste tijde treedt de wedergeboorte in werking.

Jean (nadenkend) Die madam, dat was dat blondje...Ik dacht dat die diepvriesmaaltijden of frisco kwam verkopen...

Lieve (verontwaardigd) Mama, dat je me dat nu pas vertelt!

Gerda Och, kind.

Lowieke Dan kan hij later nog terugkomen?

Gerda Ik geloof er niet in. Ik geloof er niet in.

Lowieke Je weet maar nooit. Al goed dat ik de kilometriek bekeken heb. Honderd en twee kilometer hadden we al afgemaakt.

Jo En hoe werkt dat dan?

Gerda Je moet er veel voor betalen.

Jean En dat geld ben je al kwijt, peis ik.

(de bel gaat, Gerda gaat open doen en komt met Els op.)

Els (zelfverzekerd, stralend) Dag, allemaal. (vertrouwelijk naar Gerda) Allemaal familie? (Gerda knikt een beetje afwezig) Ik heb groot nieuws: onze medische en onze technische staf aanvaarden Gaston in onze inrichting. De procedure is succesvol gestart: alleen een voorlopige betaling kan alles nog vertragen of doen stilleggen. (vertrouwelijk tot Gerda) Het is een mooie man. Geen knobbeltje vet te veel en nergens lidtekens of structurele afwijkingen. Het loopt vlot. Als je hem nog een afscheidszoentje wilt geven, dan moet dat wel vlug gebeuren. Het

zal in ieder geval een diepvrieszoentje zijn. Maar zoiets moet niet afschikken. Het valt heus wel mee.

Gerda En wat zijn de vooruitzichten?

Els Alleen goede vooruitzichten. Eens de procedure beëindigd is, is het alleen maar routine voor ons.

Gerda En kan hij terugkomen?

Els Natuurlijk. Dat is de bedoeling.

Gerda En als het mislukt?

Els Dan hebben we pech. Allebei.

Lieve Hoe loopt dat dan af?

Els In het slechtste geval een uitgestelde begrafenis.

Lieve En als alles normaal verloopt?

Els Een wedergeboorte. Een nieuwe man. Alle rimpeltjes weg gevoren, de oren tegen het hoofd geplakt en een volle haarbos.

Jo En hoe zit dat met het geheugen?

Els Dat varieert. Sommigen, die een dunne schedel hebben, kunnen wel het een en ander vergeten zijn. Maar de geliefden kunnen hem dan vlug terug programmeren. Zoals een computer, zeg maar.

Gerda En de reële kans om terug te komen?

Els Honderd procent. Tenzij we pech hebben, wat natuurlijk altijd kan. Of wanneer de jaarlijkse betalingen ophouden.

Gerda En wanneer voorzie jij de terugkomst.

Els Dat hangt af van de evolutie van de wetenschap. Wij rekenen normaal op twintig jaar. (kijkt rond) Iedereen tevreden met de informatie? (denkt na) De terugkomst van het duurzaam overleden familielid is natuurlijk ook afhankelijk van... de wens van de familie. Als je begrijpt wat ik bedoel. (naar Gerda toe, geeft haar een bundeltje papieren) Voor de financiële aspecten. Een gewone overschrijving volstaat. (kijkt rond) Nogmaals mijn innige deelneming en bedankt omdat jullie onze firma Heavenfrost uitkozen voor deze delicate opdracht. (geeft iedereen een hand en wacht op Gerda om naar de deur te gaan. Els en Gerda af, Gerda meteen terug op.)

Lieve (zet zich) Is me dat verschieten. Mijn papa als een grote loly. (declameert) Dames en heren, vandaag serveren wij sorbet papa Gastonneke. (tot Gerda) Mama, dat ik daar niets van wist.

Jean Het schijnt dat je ook de smaak van de sorbet kunt kiezen. Tegen een klein extraatje, natuurlijk. Sorbet "moustache" of pistache moet ik zeggen zeker.

Lowieke Als hij terugkomt dan moet hij nog een half jaar ontdooien. En als hij dan toch begint te spreken, dan is het misschien Frans of een taal die ik helemaal niet versta.

Gerda (een beetje kwaad) Jullie praten wel over mijn lieve man.

Lieve En jullie maakten alle dagen ruzie.

Gerda Als je mekaar echt graag ziet, dan moet je regelmatig ruzie maken. Al was het maar om de verzoening achteraf.

Jo Ik zou niet weten hoe ik eraan moet beginnen met ruzie maken.

Jean Dat is het eenvoudigste wat er bestaat: het ene woord brengt het andere bij. En voor je het weet ben je bezig. Je mag eigenlijk wel nooit met potten en pannen werpen. Zoiets kun je je beklagen. De opkuis is niet zo simpel! Peis, ik. (recht) Ik stap maar eens op. Ik kan er echt nog niet bij: Gastonneke in een diepvries. Ik hoop het nog eens te mogen beleven dat hij terugkomt. (kijkt rond) Ik ben weg! (af)

Lowieke En ik ben ook weg. (tot Gerda) Hou me op de hoogte! (af)

Jo En moeten wij ook niet weg, chou? Moeten wij vandaag nog vrijen? Het is al enkele dagen geleden.

Lieve Ik ben er met mijn gedachten niet bij.

Jo Dat is voor mij geen probleem. Ik ben superactief.

Lieve Ik krijg koude rillingen als ik aan mijn papa denk.

Jo Dan zullen we samen een ijsje gaan eten. Als het maar samen is.

Lieve Ik kan er vannacht niet van slapen. Ik hoor die diepvries al ronken. Normaal zou hij toch deze zaterdag begraven worden?

Gerda Ik weet het niet. Je moet me niets verwijten. Gastonneke heeft er zelf voor gekozen. Of je nu naar een kerkhof gaat of naar ... dat is toch hetzelfde. (kijkt naar foto met brandende kaarsen)

Lieve Wij zijn weg. Tot morgen.

Jo Ik voel de goesting al komen.

Gerda Naar waar gaan jullie?

(Jo wil iets zeggen, maar ziet dat Lieve antwoordt)

Lieve Naar de Macro! (samen af)

(Gerda alleen neemt de foto's vast, teder, ontroerd, passeert het treintje en laat het rijden. Zet zich in een zetel.)

Jean (op met fles rode wijn in de hand) Stoor ik?

Gerda (zonder opkijken) Neen. Pak een stoel. Jij bent rap terug. Iets vergeten?

Jean Ik heb een heerlijk flesje bij. Om uit te drinken. Samen. (zet fles op de tafel)

Gerda Ik lust nu geen wijn.

Jean Maar die repetities van die getemde olifant.

Gerda Ik wil alleen zijn, Jean. Alleen. Zeker nu.

Jean (een beetje beteuterd) Ja, Ik begrijp dat. Alleen...ik dacht...een glaasje...ik wilde je troosten.

Gerda Meer niet? Je praat precies anders dan daar even.

Jean Ik weet het niet. Klinkt mijn stem anders? Misschien heeft dat te maken met de weergalm van die fles wijn.

Gerda (kijkt naar rijdend trijntje, Jean weet niet wat doen, hij had dit bezoekje anders voorgesteld) Ik waardeer het dat je mij wilt troosten. Of kwam je voor iets anders...Moest je iets vragen?

Jean (recht, traag) Neen. Ik weet het ook niet. Plots greep mijn hand die fles wijn en dacht ik aan Gastonneke.

Gerda Aan Gastonneke die er niet meer is...

Jean Ja, ...Ik ga nu maar. Ik wens je veel sterkte.

Gerda Bedankt, Jean. Jij bent een echte vriend. Ik hoop dat je onze tuin blijft verzorgen. En de koelkast, je weet wel...

Jean Ja, ...(af)

(Even is het stil en dan komt Lowieke op, ook met een fles wijn, die is echter al ontkurkt met het stopsel op de fles, hij heeft ook twee glazen bij.)

Lowieke Stoor ik?

Gerda   Neen. Jean heeft ook een fles meegebracht.

Lowieke   Ik heb ook glazen bij. (schenkt twee glazen in) Ik heb er nog niet van geproefd. (biedt Gerda een glas aan) 't Was toch een fantastische kerel.

Gerda   (neemt glas aan) Waarop moeten wij nu drinken?

Lowieke   Dat is voor mij niet belangrijk. Jij mag dat bepalen. Op Gastonneke, zeker?

Gerda   Op Gastonneke! (ze drinken samen) Kwam je alleen voor dat glaasje...

Lowieke   Eigenlijk niet. (wijst naar glaasje) Goeie wijn.

Gerda   Jij was de beste vriend van Gastonneke. Hij praatte veel over jou.

Lowieke   En juist ik moet er dan bij zijn. Op het moment waarop bij de kaars uitblaast. Ik dacht dat het nog wel zou meevallen. Hij zette zich recht en stak zijn hand uit naar mij. " 't valt wel mee, zei hij" En dan opeens grijpt hij met zijn handen naar zijn borst "Hoeveel kilometers hebben we al," fluisterde hij en dan viel hij. Ik kon hem niet tegenhouden. Zijn ogen bleven open en hij keek naar de weg die we nog voor ons hadden.

Gerda   Bedankt, Lowieke.

Lowieke   Als ik iets voor je kan doen...

Gerda   Ik wil nu alleen gelaten worden. Neem me niet kwalijk. (kijkt naar treintje) De 4711 was zijn treintje.

Lowieke   Dan kom ik morgen maar eens terug. Zo een beetje na de middag.

Gerda   Ja. Je moet zeker terugkomen, Lowieke. (wijst naar fles wijn) En bedankt. 't Is goeie.

Lowieke   Als ik iets voor je kan doen, iets wat Gastonneke nu niet meer kan doen... (af)

Gerda   (zet treintje stil, neemt locomotief in haar hand.) Misschien was ik een beetje te veel het bazige type. Jij te veel het "nonkeltje", het brave ventje. Zelfs al zouden de rollen omgekeerd worden: ik zou je nog liefhebben. (gaat aan de tafel zitten) Je had goede vrienden, Gastonneke. Goede vrienden. En toch zijn het precies aasgieren. Ze willen je afpakken wat je aanbad zonder het te zeggen. Ik voel me zo alleen, Gastonneke. Alleen. Ik weet niet of ik zonder jou, zonder een man kan leven. Ik weet niet of ik geloof dat je nog zult terugkomen. Maar ik wil wel hopen. En hoop doet leven, Gastonneke. (naar foto Gastonneke toe) Ik weet het niet ... Gastonneke, zou ik zonder man kunnen leven?

FADE OUT

DERDE BEDRIJF DEEL TWEE
FADE IN

Gerda zit aan de tafel. Er branden nog kaarsjes voor de foto's van Gaston. De bel gaat. Gerda af en terug op met Els, in vrijetijdskledij. Ze is ontspannen.

Els   Mag ik binnenkomen?

Gerda   Dat is al gebeurd. Kom je weer geld halen?

Els   (lacht) Neen, heb ik al ooit geld komen halen? Overschrijvingskes ja, dat wel. De baas wil dat alles langs de bank gaat, dan is alles beter te controleren. (geeft een foto van Gaston in bevroren toestand aan Gerda) Dat is 'm. Gaston. Een ferme vent. (Gerda bekijkt de foto)

Gerda   Ja, nu je het zegt. Het is wel eigenaardig dat je jaren met een man samenleeft en nu pas ziet dat hij ook nog verborgen talenden heeft.

Els   Geen spiertje vet te veel. En lange armen. Een mooie man.

Gerda   Zet je. Drink je iets?

Els   Alleen iets goed. (zet zich)

Gerda   Water dus.

Els   Er mag ook wijn van gemaakt zijn.

Gerda   De laatste tijd heb ik wijn in overvloed.

Els   Aanbidders?

Gerda   Ik weet het niet, ze praten niet met woorden en gebaren versta ik niet goed.

Els   Goede wijn? Als je zo van die flessen van enkele euro praat, dan is het geen echte liefde. Dan is dat van iemand die enkele weken niet meer naar de kerk gegaan is en toch aan liefdadigheid wilt doen. Onder de tien euro zie ik het niet zitten.

Gerda   En hoe zie je dat? (naar de kast toe, die kast staat vol flessen wijn. De reeks flessen van het merk dat Jean meebracht en de reeks die Lowieke meebracht, neemt een fles van Jean en toont die aan Els) En?

Els   Liefde. Echte liefde. (kijkt in de kast en ziet de reeks flessen) Die kerel is echt verliefd.

Gerda   (fles terug op de plaats, neemt fles van Lowieke en toont die aan Els) En?

Els   Liefde. Echte liefde.

Gerda En hoe zie je dat?

Els De fles, het etiket. De uitstraling. Die fles lijkt mij de beste. Je mag ze meteen openmaken.

Gerda Dat doe ik. Tenminste als je geen financiële toestanden wilt bespreken.

Els Alleen een briefje, een overschrijvingske (legt dat meteen op de kast).

(Gerda ontkurkt de fles, Els zet zich terug, Gerda neemt twee glazen en schenkt in.)

Gerda (en Els) Gezondheid! (drinken)

Els (wijst naar de fles) Die man wordt je minnaar.

Gerda Minnaar? Ik? Neen! Daar begin ik niet meer aan. Alles op zijn tijd. Ik ben een bazige vrouw. Gastonneke was mijn toegewijde slaaf. We genoten van onze relatie en onze specifieke karaktertrekjes. Ik commandeerde hem uit liefde en hij speelde de dienstknecht, uit liefde. Zoals Gastonneke is er maar één. En nu...

Els (kijkt naar foto van Gastonneke) Het is een wonderbare man.

Gerda Hoe kun jij dat weten?

Els Soms ga ik in de installatie. Eens kijken of alles nog prima werkt. En bij Gastonneke blijf ik dan staan. Hij ligt daar zo hemels. Vol verwachting van het leven dat nog voor hem ligt.

Gerda Geloof je echt dat hij nog terug kan komen?

Els Natuurlijk. Trouwens dat geloof jij toch ook?

Gerda Ja, maar soms twijfel ik. En wanneer zou hij dan kunnen terugkomen?

Els (drinkt glas leeg, Gerda schenkt in) Nog enkele jaren, als de wetenschap wat verder gevorderd is. Als er een doeltreffende behandeling is voor zijn hartkwaal. Ieder geval wordt afzonderlijk bestudeerd. Voor sommigen moeten er andere organen geplaatst worden, voor anderen is het dan weer een dure behandeling nodig.

Gerda Er zal nog betaald moeten worden.

Els Natuurlijk. Geld is heel belangrijk.

Gerda En wie niet kan betalen?

Els Als het OCMW niet tussenkomt, kan men de begrafenisdatum kiezen.

Gerda En Gastonneke?

Els   Daar maken wij iets speciaals van. Tenzij jij het anders wilt. Jammer dat ik zo een man niet ontmoet heb, een nog levende man, bedoel ik. Alles aan Gaston is als van marsepein. Zacht en zoet. Het is een levensverzekering.

Gerda   Dat dacht ik ook. Maar nu is hij er niet meer.

Els   Ik zou me niet te zeer op Gaston vastpinnen. Nu je zoveel kandidaten hebt die zijn plaats willen innemen. Ik zou iemand kiezen, ten voorlopige titel. Je kunt altijd het assortiment uitbreiden.

Gerda   Ik vrij niet met om het even wie.

Els   Ho! Dat bedoel ik ook niet. Gezelschap, bedoel ik. Een nieuwe levensverzekering. Iemand om mee te gaan fietsen, wandelen, voor de koude avonden, iemand om naast je te zitten, om uitleg te geven over wat er op de tv te zien is. Versta je?

Jean   (op met fles wijn) Ik heb een heel dure fles gekocht.

Gerda   Als je iets weggeeft moet je op geen euro zien. Liefde beperkt zich niet tot zeven euro.

Jean   (wijst naar fles) Vijftien euro. Ideaal voor bij de repetities van die getemde olifant. (ziet Els) Ik wist niet dat er bezoek was.

Gerda   Ik waardeer je geschenk, Jean. Wanneer ga je de tuin nog eens een beurt geven.

Jean   (geeft fles aan Gerda) Ik zit altijd maar aan jou te denken. Aan jouw eenzaamheid, aan jouw alleenzijn. (Gerda neemt fles aan en bekijkt ze.)

Gerda   Een dure fles. En wat moet ik er voor terug doen?

Jean   Niks. Zo nu en dan eens gezellig praten. Zoals vroeger toen Gaston nog leefde.

Gerda   Ik zal er eens over nadenken. Bedankt, Jean! En denk eens aan de haag. Ze moet eens goed onder handen genomen worden.

Jean   Morgen. Morgen zal ik me nog eens in het zweet werken. Ik ben weg! (groet ook Els, af)

Els   Een beetje simpel, maar de wijn wordt beter. Niet te vlug afwimpelen.

(er wordt regelmatig van de fles gedronken)

Lowieke   (op met fles wijn) Er is bezoek, ik zal op een andere dag wel terugkomen.

Els   Ik ben er niet. Jij komt Gerda het hof maken? Jean was hier ook. Hij komt de haag scheren. En Jij?

Lowieke   Ik ben niet zo handig.

Els   Dan ben je beslist een goede vrijer. Niet inhouden. Het duurt nog jaren voordat Gaston terugkomt. Jij lijkt mij de ideale butler voor Gerda. En misschien ook...gezelschapsman.

Lowieke   Ik kom maar een fles wijn afgeven.

Gerda   Dat is lief, Lowieke. Gaston zou dat echt gewaardeerd hebben.

Lowieke   (tot Els) En hoe is het nu met Gastonneke?

Els   Dood. Helemaal dood. Hij ligt daar maar. Ik heb gisteren een diepvriesmaaltijd aan zijn voeten gelegd. Hij eet niet. Maar het is precies alsof hij tegen mij lacht.

Lowieke   Dat zal wel! (tot Gerda) Misschien kunnen wij eens met de fiets naar Scherpenheuvel rijden. Wat denk je daarvan?

Gerda   Ik wandel liever.

Els   Misschien wil ik wel met je meerijden.

Lowieke   Misschien wandel ik wel liever met Gerda. Ik ben terug weg. Dag.

Gerda   Ik zal er eens over nadenken. (wijst naar de fles) Goeie wijn, Lowieke!

Els   Ik denk dat je bij Gerda op de eerste rij staat.

(Lowieke af)

Els   Daar, in dat kereltje, zit nog leven.

Gerda   Veel is veel. Een beetje is genoeg.

Lieve   (En Jo op. Ze hebben een avondje gaan stappen) Mama, Jo praat over niets anders meer dan vrijen. En ik doe dat niet graag. Ik heb veel last van hem.

Gerda   Ik wou dat ik van Gastonneke nog veel last had.

Lieve   Als hij het nu al een beetje wist aan te brengen. Hij zet me altijd voor voldongen feiten. Zo ineens.

Gerda   Het zal zijne stijl zijn. Iedere auto ronkt ook anders. En toch rijden ze allemaal veel te hard.

Els   Je loopt te vlug van stapel, jonge man. Je moet zachtjes aan beginnen.

Jo   Dan ben ik een hele avond bezig en op 't laatste weet ik niet meer waarmee ik bezig ben.

Els Dan moet je stoppen.

Lieve Hij wil vrijen.

Jo Ja, nu!

Els Daar is niets tegen. Wij hebben nog een halve fles te gaan. Doe maar!

Lieve Dat gaat toch zo maar niet. En daarbij: ik heb geen goesting. Ik heb nog altijd die slechte smaak van die cola daarnet.

Jo Met een beetje goede wil overkom je dat wel. Ik weet het niet meer.

Lieve En ik ook niet meer. Vrijen, vrijen! Dat doe je toch maar als je niets creatiever weet.

Jo Ik heb héél creatief als ik vrij!

Lieve Ik ben moe en ga slapen.

Jo Als ik nu mee ga. Dan kunnen we eerst nog een beetje...en dan...

Lieve Jij komt mijn kamer niet in.

Jo Alle mannen willen toch vrijen. Dat is toch de normaalste zaak van de wereld.

Lieve Kijk eens naar mijn mond. (doet mond open en terug toe) Kijk eens naar mijn ogen. (ogen helemaal open en terug toe) Wat heb je nu het laatst gezien?

Jo Dat je ogen toe waren.

Lieve Dat ik ga slapen. Salu! (af)

Jo Wel heb je van je leven! Met vrouwen weet je nooit. (tot Gerda) En wat moet ik nu doen?

Gerda Misschien moet je ook gaan slapen.

Els Wacht! (recht) Ik ga met je mee. Dan kan ik je nog wat goede raad geven. Morgen moet je haar een geschenk geven. Geen plastieke rommel. Maar iets echt en dat blinkt. (tot Gerda) Het was goede wijn. De rest is ook drinkbaar. (af, samen met Jo.)

Gerda (drinkt alleen van de fles. Lowieke op. Met een halve fles. Blijft staan, kijkt naar Gerda.)

Lowieke Is het niet te laat?

Gerda Dan had ik de achterdeur togedaan.

Lowieke   Ik heb nu maar een halve fles bij. Ik dacht het is te laat voor een volle fles. En daarbij: waarvoor breng ik die wijn mee?

Gerda   Voor mij, voor de repetities van dat toneelstuk. Of niet soms?

Lowieke   Ja en neen. Er is meer.

Gerda   Echt? Hoeveel meer?

Lowieke   Ik breng die wijn mee om je een teken te geven. Een soort proefballonnetje, zoals de mensen zeggen. Ik wil daarmee iets zeggen. Iets wat ik niet uitspreek.

Gerda   Omdat je verlegen bent.

Lowieke   Zo ongeveer. Maar toch ook weer niet helemaal.

Gerda   En hoe moet ik dat dan verstaan?

Lowieke   Ik zie je graag, Gerda. Jij bent veel alleen en ik ben ook veel alleen...wij zouden kunnen samenzijn.

Gerda   Als ik alleen ben dan smaakt die wijn ook.

Lowieke   Ik zou eens over je arm kunnen wrijven. En nog iets anders ook.

Gerda   Bedoel je dat? Nu je het zegt: jij zou dat allemaal kunnen. Zie je dat treintje daar. Dat is de 4711. Het lievelingstreintje van Gastonneke. Probeer dat eens te doen rijden. Als het lukt dan mag je bij mij komen zitten. Neem dan eerst een glas uit de kast en dim het licht. En zacht ademen...

Lowieke   En als het niet lukt?

Gerda   Dan mag je op een andere dag nog eens proberen.

(Lowieke prutst aan het treintje, dat maar niet rijden wil.)

Lowieke   (praat voor zich uit) Stom ding, moet daar mijn geluk nu van afhangen?

(Lowieke prutst verder en plots lukt het. Het treintje rijdt)

Lowieke   (uitbundig) Hoera, hoera. Gewonnen.

Gerda   (nuchter) Gewonnen, wat gewonnen?

Lowieke   De eerste prijs. De eerste prijs. (schoenen uit, rolt broekspijpen op, doet een paar knoopjes los van zijn hemd, zet de fles aan zijn mond, doet het licht uit) Hoera! (naar Gerda toe, strompelt over zijn eigen schoenen, valt.)

Gerda   (naar hem toe, kijkt op afstand naar hem.) Zo duurt het wat langer. (zet zich) Mannen!

VIERDE BEDRIJF

DEEL EEN

Enkele jaren later

Lowieke en Jean zijn samen op pad geweest. Jean heeft een rood sjaaltje aan. Ze hebben zeker een beetje te veel gedronken.

Lowieke (en Jean op. Blijven staan.) Het moest maar zo goed niet zijn.

Jean Ik zeg bij mezelf: Jean als je je rood sjaaltje aandoet dan drink je te veel. En heb ik geen gelijk gehad? Te veel gedronken. Een klein beetje maar. Zolang je zelf nog verstaat wat je wilt zeggen is alles oké.

Lowieke Toch mooi dat wij dikke vrienden gebleven zijn, is het niet?

Jean Dat peis ik ook. Peis ik zo.

Lowieke Jij bent nog altijd de tuinman. En ik ben ook zo een soort tuinman. Iedereen heeft zijn hofke. Toch schoon dan we dikke vrienden gebleven zijn, is het niet?

Jean (zingt) Wij zijn de hoveniers van Kerkstraat 107. (Lowieke doet mee) Wij zijn de hoveniers van Kerkstraat 107. En als het moet ook van Kerkstraat 109.

Lowieke Ik een alle dagen soep en patatten. En jij alleen soep als je hovenier bent. (naar Jean toe) Toch goed dat ik eraan gedacht heb om je uit te nodigen om mee te eten, als je in de tuin werkt.

Jean Ja..., maar ik had liever...

Lowieke Iedere winnaar is eerst ergens verliezer geweest. Ik moet het allemaal niet weten, Jean. Misschien heb je hier en daar al eens gewonnen en soms ook eens verloren. Dat is het leven, man. Ik heb alleen maar gewonnen. Ik heb nooit belangstelling voor vrouwen gehad en nu valt me het grote lot in de schoot.

Jean Maar in het begin was je toch getrouwd met die Shake-speare!

Lowieke O, die Engelsman! Dat is niet doorgegaan.

Jean In die periode heb ik haar voor het eerst graag gezien. Ze maakte toen zo van die bewegingen die ze anders niet maakte. Ze werkte meer met haar armen en haar poepeke zat meer als gegoten in haar kleed.

Lowieke Shakespeare ging niet door. Maar Lowieke kwam met zijn koersfietske. En zij werd verliefd op dat koersfietske. En later op de spieren van dat manneke (wijst naar zichzelf) En nog later op het manneke zelf.

Jean Op zijn centen.

Lowieke Die waren vlugger op dan ik ze kon tellen. Vooral als je een lange neus hebt, gaat het vlug. Pint voor de mond en je doet je neus een klein beetje krullen. Je kunt een sigaret rollen terwijl die pint leegloopt. Er staat zelfs een alarm op. Als de pint leeg is, komt er nog een laagje schuim en daarvan kun je je verslikken.

Jean Dat heb je vandaag toch niet voorgehad.

Lowieke Neen. Het moest veel te vlug gaan. Met dat rood sjaaltje.

Jean Als je niet geërfd had, was jij een goede coureur geweest. Je reed iedere koers uit.

Lowieke Dat klopt. Maar mijn drinkbusje was te vlug leeg en dan was de inspiratie weg. Toen ik met Gastonneke reed, was ik een goede beginneling. Hij reed graag. En als we half weg waren, dan vertelde hij een mop. Dat was een schone tijd.

Jean Als Gastonneke zou weten wat er allemaal gebeurd is sinds dat hij in die diepvries ligt. (naar Lowieke toe) Zou hij er nog wel uitkomen?

Lowieke Neen. Hij ligt daar goed.

Jean Maar als binnen een jaar op vijf...

Lowieke Dan is hij tien jaar weg. En wie weet hoe komt hij er dan uit.

Jean Als hij terug komt dan is jouw schoon lijf geen sikkepit meer waard. In een Franse kolere zal hij je ter dood brengen.

Lowieke Gastonneke is een brave sukkelaar geweest. Veel te braaf en veel te sukkelaar. Wat kon dat manneke?

Jean Met een trein rijden.

Lowieke Het schijnt dat hij maar ene keer door een rood licht is gereden.

Jean Maar hij is altijd op de rails gebleven. Jij met je fiets reed altijd door het rode licht. Ik hoor je nog altijd zeggen: " 't Is nu wel rood, maar hoelang zal dat nog rood blijven?" Jij dacht dat dat rode licht alleen voor de auto's was.

Lowieke Hij komt niet terug. En als hij zou terugkomen dan zeg ik hem gewoon dat hij alles goed onderhouden terugkrijgt. Aan een oude auto moet je toch geen wielen met sportvelgen vastvrijzen.

Jean Lowieke!

Lowieke Bij manier van spreken. Zouden wij nu echt zat zijn? Of is dat nog enkele pinten te vroeg.

Jean De koelkast... Kom...

Gerda (op. Ze is gaan winkelen en heeft van alles meegebracht.) Wat hoor ik daar? De koelkast.

Jean We hebben dorst, zie je...

Lowieke Nadorst. En de koelkast leek ons de enige oplossing.

Gerda Ik hoorde koelkast...

Lowieke Het was de Jean die dat zei. Ik zou van jou zoiets zeker niet durven zeggen.

Gerda (tot Lowieke) Ik heb een hemd meegebracht. En een hoed. Je moet er wat deftig uitzien.

Jean Allemaal verloren kosten. Een man moet er goed uitzien van zijn eigen.

Gerda Daar ken jij niets van, Jean. Na twintig jaar kun jij nog geen haag scheren.

Jean Ik ben zo een beetje artiest en dan moet er wel hier en daar een handtekening op staan. Maar als je denkt...(als iemand anders zijn werk beter kan...)

Gerda (tot Lowieke) Kom, pas die hoed eens!

Lowieke (geen goesting) Ik zie het al. Juist de maat.

Jean Heb jij zo een dikke kop?

Lowieke (zet houd op)

Gerda (gaat tussen Lowieke en Jean staan) Toch mooi dat wij samen, drie dikke vrienden zijn gebleven.

Jean Dat peis ik er ook van.

Gerda (zet zich) Maar Gastonneke zal nooit terugkomen.

Lowieke We moeten nog eens verder. Ik moet Jean naar huis doen.

Gerda Jean? Die woont aan de achterzijde van onze tuin.

Lowieke Maar we kunnen ook rond gaan. Dan kunnen we langer praten. Als we bijna zat zijn dan praten we gemakkelijker. En hebben we heel veel te vertellen.

Gerda En dan komen jullie nog eens voorbij de Vlugge Sprinters, kwestie van nadorst.

Jean We zijn nog altijd aan de voordorst bezig. De nadorst dat is de kater, zoals de mensen zeggen. Dat is voor morgen.

Gerda En dan krijg je zo van die krolletjes in de haag als je die scheert. Per pintje een krolletje. Bij de andere mensen is de haag van boven recht.

Jean Maar die haagscheerder zal niet met een kater zitten, peis ik. (Lowieke, Jean af)

Lowieke (tot Gerda) Wij zijn weg. Ik kom nog wel eens langs.

Jo (en Lieve op, uitbundig: ze gaan trouwen. Tot Gerda) Mama, we gaan trouwen. Vind je dat niet fantastisch.

Gerda Het is in ieder geval iets nieuws. Een grote stap. En wat wordt er van mij verwacht?

Lieve Niets zeker. Wij trouwen. Dat is toch geen wereldwonder?

Gerda Dat mensen trouwen is normaal. Alhoewel de laatste tijd zoiets minder regelmatig gebeurt. Dat jullie gaan trouwen verwondert mij ten zeerste.

Lieve Ja?

Gerda Waarom?

Lieve Wat is dat voor een vraag! Gewoon omdat we mekaar graag zien.

Gerda Ik dacht dat het was omdat jullie nadien graag zouden kunnen scheiden. Zoals sommigen die ruzie maken om nadien te kunnen verzoenen.

Lieve Mama! Wat is dat nu voor een vraag. Pure liefde. Zoals jij en Lowieke.

Gerda Dat is iets anders. Lowieke is mijn levensverzekering. Je weet toch dat je moeder graag volk in huis heeft. Gastonneke was een aardig hulpje en nu is het Lowieke die assisteert. Ik kan toch alles niet alleen doen in het huishouden?

Jo Ik zie Lieve graag, mama.

Gerda Van een mooie tafel kun je niet eten.

Lieve Mama! Jij hebt nogal een dunk van je dochter!

Jo En ik zal de afwas doen, de keukenkasten uitkuisen, de living stofzuigen. En...

Lieve Op 1 augustus trouwen wij.

Jo Op 1 juli.

Lieve 1 augustus.

Jo 1 juli. We hebben toch al genoeg gevrijd zeker!

Lieve Volgens mijn sterrenbeeld is 1 augustus beter.

Jo (maakt zich kwaad) Wat is dat nu voor iets! Ik dacht dat wij alles afgesproken hadden. 1 juli en daarmee uit.

Lieve (kwaad) Wel heb je van je leven! 1 augustus en daarmee uit.

Jo Dan zal het uit zijn. Salu! Zo een bagatel en daarvoor al ruzie maken. Ik trouw niet.

Lieve Dan ga je mij betalen, voor iedere keer dat je van mijn lichaam geprofiteerd hebt. Treintje rijden is eerst een ticketje betalen!

Jo En mijne portemonnee dan?

Lieve Die was anders ook zo plat als een luis. Ik ga slapen!

Jo En ik...

Lieve Morgen stuur ik je de rekening. (met misprijzing) En ik zal niet goedkoop zijn. En voor de opleiding zul je mij ook betalen. Zelfs om een kikker te leren kwaken moet je tegenwoordig betalen. (Lieve kwaad, driftig af)

Jo (tot Gerda) Stel je eens voor. Wat is dat voor iets?

Gerda Ik heb het allemaal niet zo aandachtig gevolgd. Er was een soort van ruzie, geloof ik?

Jo Ze...

Gerda Ruzie...

Jo Hoe is dat nu mogelijk! En nu?

Gerda Ze is gaan slapen.

Jo Dan ben ik ook weg. Kun je haar niet...

Gerda Met jonge mensen bemoei ik me niet.

Jo Dan ben ik weg.

Gerda Dat zei je daarnet ook al. Moet je niet meer drinken?

Jo Mijne portemonnee is zo plat als een luis. Salu! (af)

(Gerda zet zich en schenkt zich een glaasje wij in. De bel gaat. Gerda gaat opendoen en komt terug op met Els.)

Gerda Jij hebt groot nieuws?

Els (lacht) Altijd. Nieuws wordt gemaakt. (Gerda nodigt uit om te gaan zitten. Els en Gerda nemen plaats aan de tafel.) Misschien heb ik groot nieuws, tenzij je het reeds uit de kranten hebt vernomen?

Gerda Een wijntje? (Els knikt, Gerda neemt glas en schenkt uit) Wat stond er in de kranten?

Els (drinkt. Zegt traag.) Onze firma doet het financieel niet zo best. Concurrentie en andere tegenslagen.

Gerda Wat heeft dat tot gevolg?

Els Dat weet ik nog niet. Ik ben geen boekhouder.

Gerda Ik begrijp je. Jij kunt dat niet voorzien, maar je zult wel meer weten dan wat de kranten schrijven?

Els In het slechtste geval houdt de firma op te bestaan. Misschien dat de concurrentie overneemt.

Gerda Je wilt zeggen dat al die mensen die de firma vertrouwden en altijd maar centen gaven er voor de moeite aanzijn?

Els Dat proberen we te voorkomen. Daarom doen we een oproep aan de nabestaanden van onze "patiënten" om een ultieme financiële ondersteuning...

Gerda Weer geld. En hoeveel? Eigenlijk is dit een bodemloze put!

Els Geld is nu eenmaal het sleutelwoord in deze moderne tijd.

Gerda En als het niet lukt, die ultieme ondersteuning?

Els Eenvoudig. Na een overeengekomen periode wordt de stekker uit het contact uitgetrokken. En waarschijnlijk volgt er dan een massale begrafenisplechtigheid. Tenzij... we hier of daar wat uitzonderingen kunnen maken. Ik weet het zelf ook niet. Ik wil je alleen maar melden dat we hopeloos naar een oplossing zoeken.

Gerda (recht, wandelt door de plaats) En Gastonneke...

Els Waarschijnlijk...een mooie begrafenis.

Gerda Maar ik wil Gastonneke terug.

Els Ik ook. Het is zo een lieve man.

Gerda En zijn er dan geen uitzonderingen? Je zei vroeger toch dat waarschijnlijk na vijf jaar er voor sommigen de mogelijkheid bestond...

Els Misschien wel. In het slechtste geval gaan wij iedere "patiënt" afzonderlijk beoordelen.

Gerda   Het kan dus zijn dat Gastonneke terugkomt?

Els   Zeker. Zeker. En zeker Gastonneke. Voor hem zouden we onze uiterste best doen. Daar sta ik persoonlijk borg voor. Het is zo een lieve man.

Gerda   Ik zal die financiële steun eens goed overwegen. Gewoon storten?

Els   Gewoon storten.

Gerda   Jij gelooft toch in de mogelijkheid...

Els   Absoluut. Alleen... ben je zeker dat je Gastonneke nog wel terugwilt? Wat als hij niet meer dezelfde persoon is als vroeger? Uit statistieken blijkt dat er soms een soort geheugenverlies kan optreden, een karakterverandering...

Gerda   Daar heb je me vroeger niets over verteld.

Els   De wetenschap was toen nog niet zo ver. En je hebt nu een andere man, die coureur. Hoe heet hij nu ook weer? (denkt na) Lowieke!

Gerda   Ik zou Gastonneke terugwillen. Hoe dan ook. Zo is er maar een.

Els   In dat geval, als alles lukt, wat ik hoop, dan zal Gastonneke terugkomen. Alleen: ik weet niet hoe hij nu naar de wereld zal kijken. Je had toch een uitstekende relatie met hem? Stel je voor dat hij er nu een andere mening op nahoudt?

Gerda   Gastonneke en niemand anders.

Els   En wat doe je dan met die coureur?

Gerda   Daar koop ik een nieuwe fiets voor. Hij moet terug maar veel rijden. Gastonneke kan dan de hele dag bij mij zitten. Hij zal veel te vertellen hebben.

Els   We doen ons best. Tot ziens.

EINDE VIERDE BEDRIJF DEEL EEN

VIERDE BEDRIJF
DEEL TWEE

Gerda kijkt naar de foto van Gastonneke wanneer de bel gaat. Ze gaat opendoen en komt terug met bloemen.

Jo   Hier ben ik dan.

Gerda   Met mooie bloemen. Zal ik Lieve roepen?

Jo Als je dat wilt doen.

Gerda (naar de deur toe, draait zich om) Normaal zijn er ook bloemen voor de toekomstige schoonmoeder, zeker na zo een klinkende ruzie.

Jo Zo lang heeft het nu toch ook weer niet geduurd?

Gerda Ik heb er niet van kunnen slapen.

Jo (kijkt naar de bloemen, twijfelt of hij ze aan Gerda wil geven, beweegt met hoofd van links naar rechts, meerdere keren) Een andere keer, misschien.

Gerda Lieve houdt niet van bloemen.

Jo Toch, toch. Deze bloemen worden uit liefde gegeven. En ze ruiken goed. (duwt bloementuil onder Gerdas neus) Héérlijk, niet?

Gerda Ik weet niet of ik jou wel wil als schoonzoon. Ik zal de dochter maar roepen. Misschien kun je de bloemen terug doen naar de verkoper. (af)

Jo Als dat zo gevoelig ligt. Voor de prijs had ik het niet moeten laten. (neemt een slokje uit zijn klein heupflesje en stelt zich ontspannen op om Lieve te begroeten.)

Lieve (op, loopt Jo voorbij, draait zich om, kijkt naar Gerda) Er was bezoek zei je, mama?

Gerda Een bos bloemen en nog iemand.

Lieve (kijkt uitdagend naar Jo) Jij!

Jo Ik. Helemaal.

Lieve Zo.

Jo (gemaakt lachje) Ja, in de donkere zie je soms maar een klein stukje van mij.

Lieve Ja?

Jo (gemaakt lachje) Ja, mijn blinkende schoenen.

Lieve En wat brengt jou naar hier? We hadden het toch uitgemaakt?

Jo Ja, maar dat moet je op een andere manier doen. Op een manier waarop er nog contact mogelijk is, later.

Lieve En je hebt bloemen meegebracht. Heb je dat gezien, mama? En voor wie zijn die bloemen?

Jo Voor jou! Bloemen zeggen meer dan duizend woorden. Dat gezegde ken je toch?

Lieve Niet dat ik weet. En wat is de bedoeling van je komst?

Jo Ik dacht je deze bloemen te geven en drie kussen te krijgen. Eens er weer lijfelijk contact is, dacht ik zo, moet er meer mogelijk zijn. Al was het maar gewoon eens praten. Praten, zonder meer. Uitpraten, bedoel ik.

Lieve Die bloemen geef je maar aan mijn moeder. Zij kust nog uitstekend voor haar leeftijd. Je moest maar eens bij Lowieke in de leer gaan.

Jo Ik wil jou die bloemen geven.

Lieve (wijst naar Gerda)

Jo (geeft de bloemen aan Gerda en hij wil haar kussen, maar zij is daar niet voor.)

Gerda Kussen doe ik alleen uit liefde. (kijkt naar Jo) Tussen jou en mij is er een generatiekloof. Kus mijn dochter maar.

Jo (kwaad op zichzelf, wat moet hij nu doen?)

Lieve (zet zich op de knieën met gespreide armen en mond vooruit, Jo doet hetzelfde alhoewel zijn knieën niet meer zo makkelijk plooiën. Lieve zoent hem hartstochtelijk, Jo snakt naar adem)

Jo (maakt zich los, beiden recht, hij vaagt zijn mond, het heerlijk gevoel maakt plaats voor een nuchtere ontgoocheling) En moest ik daarvoor nu vijf nachten niet kunnen slapen? Jij was niet kwaad op mij?

Lieve (gemaakt kwaad) Héél kwaad. Maar nu je voor mama bloemen hebt meegebracht, wil ik verzoenen.

Jo Kunnen we het niet uitpraten?

Lieve Dat hoeft niet. Je zonden zijn je vergeven.

Jo En wanneer trouwen we nu?

Lieve Misschien niet. Misschien gaan we morgen samenwonen. Kom, (trekt hem mee) mee naar de tuin onder de okkernotenboom, daar is het rustig.

Jo (wordt meegesleurd door Lieve, net voordat ze afgaan.) Ik moet me weer opofferen. (beiden af)

Gerda (gaat zitten in de zetel)

Lowieke (op, wijst naar de tuin) Ze zitten met z'n tweetjes op de witte plasticen bank, onder de okkernoten boom.

Gerda   Daar zat gisteren een merel met zijn vijf kleine vogeltjes.

Lowieke   Als je echt verliefd bent dan kijk je niet naar die kleine plekjes. (zet zich) Ik heb gehoord dan Heavenfrost failliet is. Men zegt dat.

Gerda   Ik heb er vijf nachten niet van kunnen slapen.

Lowieke   Ik ook niet.

(de bel gaat, Lowieke doet open en komt even later op met Els, die Lowieke positief taxeert.)

Els   Goeden dag, allemaal!

Gerda   Het kan een goede dag worden, afhankelijk van wat jij te vertellen hebt.

Els   Ik breng alleen goed nieuws.

Gerda   Het schijnt dat de firma failliet is, hoor ik zeggen.

Els   Ja en neen. Heavenfrost stopt en New Heavenfrost is opgestart. De concurrentie is opgekocht. Nieuwe contracten zullen waarschijnlijk duurder worden.

Gerda   Wat wil dat zeggen?

Els   Alles blijft zoals het was, voorlopig. Alleen...

Gerda   Gastonneke...

Els   Ja, Gastonneke...Daar is iets mee gebeurd.

Gerda   Moet er weer betaald worden?

Els   Neen, je krijgt nog geld terug. (geeft omslag aan Gerda)

Gerda   Wat is er dan gebeurd?

Els   Er waren maar twee mogelijkheden. Gelukkig maar. En het is de beste geworden.

Gerda   Wat? Wat?

Els   Dank zij onze afdeling wetenschappelijk onderzoek en de samenwerking met...

Gerda   Ik brand van ongeduld. Wat is er met Gastonneke gebeurd?

Els   O! Gastonneke? Hij LEEFT !

Gerda   (de emoties werden haar te machtig, ze valt in de zetel) Gastonneke...

Lowieke   Vlug, water! (loopt naar de keuken)

Gerda Gastonneke!

(Lowieke op met glas water.)

Gerda (kijkt naar glas water) Waarom geen cola?

Lowieke Ik wist niet...

(Gerda drinkt van glas water)

Els Ik weet niet of je er veel aan zult hebben. Het is niet meer het Gastonneke van vroeger, vrees ik.

Gerda (drinkt glas ineens leeg) Voor mij blijft het nog altijd dezelfde Gaston, Gastonneke. Ook al zou hij voor de rest van zijn leven in een rolstoel moeten zitten, al moest ik hem drie keer per dag voeren zoals dat bij die kleine merels in de tuin gebeurd. Mijn Gastonneke! Mijn Petruccio!

Els Als je een beetje van de emoties bekomen bent...zullen we hem maar gaan halen?

Gerda Is hij...hier?

Els Buiten. In de koelwagen. Hij moet langzaam opwarmen. (naar deur toe, draait zich om) Als hij moest tegenvallen: ik wil hem wel van je overnemen!

Gerda Gastonneke! (paniekerig) Hij is hier? (Els knikt) Mijn haren, ik moet een ander kleed aantrekken. Gastonneke, hier? (vlug naar de keuken)

Els En hoe moet het nu met jou?

Lowieke Terug gaan fietsen.

Els Stel dat Gastonneke niet waardeert wat je gedaan hebt. Eigenlijk heb jij toch zijn vrouw ingepalmd?

Lowieke Dat was de bedoeling niet. Het is niet ineens gekomen. Gerda was verliefd op mijn fiets, wat later op mijn spieren en nog wat later...

Gerda (komt even later terug op met gekamde haren, knooptje los van haar kleed.) Gastonneke! Mijn Petruccio!

Els (beslist) Dan ga ik hem maar halen. (tot Gerda) Als ik je mag waarschuwen: niet te veel emoties. Ik weet niet hoe hij zal reageren. Ik weet ook niet hoe het met zijn geheugen gesteld is. (wijst naar Lowieke) Zou hij...

Gerda Neen, hij is de vriend des huizes. Meer niet!

Lowieke Ben ik dan zo ineens afgeschreven? Gerda, zeg dat het niet waar is!

Els (kijkt naar Lowieke, naar Gerda, heeft binnenpretjes, af)

Gerda (tot Lowieke) Je moet niet te vlug panikereren. We zullen wel zien.

Lowieke Van de ene moment op de andere. Ik heb twee paar flanellen lakens gekocht. Ik heb vorige week je reis naar de dierentuin betaald en nu...salu, Lowieke!

Gerda Rustig!

Lowieke Ik zit precies als op een schoppensteel. Ik kan er zo afvallen!

Gerda Dat kon je altijd. Je hebt altijd op een schoppensteel gezeten. Heb je dat niet gevoeld? Als ik je billen betastte, voelde ik die van Gastonneke. Alleen: ze waren een ietsje dikker en niet zo zacht.

Lowieke Amaai mijn oren, zeg! (kijkt weg van Gerda)

(Els op met Gastonneke. Hij is helemaal anders gekleed als vroeger. Het is een nette meneer geworden. Hij draagt in de linkerhand een wandelstok die hij gebruikt ter ondersteuning. Hij beweegt houterig, bijna marionetachtig. Hij kijkt afwezig, schijnt niets of niemand te herkennen. Hij blijft aan de deur staan en kijkt langzaam rond in de plaats, net als een camera die traag beelden maakt van een plaats waar misschien iets te bespeuren valt. Dan kijkt hij wezenloos voor zich uit. Dan doet hij een paar pasjes naar voor, en kijkt terug heel de kamer rond.)

Els Dag, allemaal: dit is Gastonneke. Dank zij New Heavenfrost! (tot Gastonneke) En zeg nu eens goede dag aan iedereen!

Gaston (zonder naar iemand te kijken, wil zijn linkerhand met wandelstok omhoog steken, maar verliest zijn evenwicht en leunt tegen Els aan. Hij klampt zich aan Els vast. Els laat liefdevol begaan.)

Gerda (naar Gaston toe) Gastonneke, ik ben het!

(Gaston klampt zich nog meer aan Els vast)

Gerda Gastonneke, ik ben het!

(Gaston omhelst Els, zoent haar.)

Els Hij moet nog even wennen. (maakt zich los uit de omhelzing en steunt hem terwijl ze met hem twee passen verder gaat.)

Gaston (komt zo in de buurt van het treintje staan, doet alsof hij iets heerlijk ruikt) Eau de Cologne. (kijkt in de kamer, nu minder langzaam, kijkt terug naar het treintje.)
Eau de Cologne ...4711, ...mijn treintje!

Els Hij komt er door! Hij herinnert zich nog het een en ander.

Gaston (naar treintje toe, neemt het vast, zoent het.)

Gerda Gastonneke...mijn Petruchio!

Gaston (langzaam) Mijn Katje! Katje uit de getemde olifant. (wil naar Gerda toegaan, maar draait zich om en wil Els omhelzen, maar die wijst af. Hij kijkt voor zich uit.

Els (tot Lowieke) Vlug, haar een glas water. Kraantjeswater. (Lowieke naar de deur)

Gaston (luid) Whis-ky. No water! Whisky!

Els Ik heb er altijd Engelse muziek bij gespeeld. Het komt wel goed. (tot Lowieke) Whisky dan maar!

(Lowieke neemt de fles uit de kast en wil een glaasje inschenken.)

Gaston (spreekt langzaam, alsof hij naar zijn woorden moet zoeken) De fles. De fles. Het is lang geleden. (zet fles aan de mond en drinkt gulzig, hij verslikt zich, zet fles op de kast.) Het is lang geleden dat ik nog ...gedronken heb. (kijkt naar treintje) En praten lukt me ook niet meer zo best. (tot Els) Ik haat de Beatles en die Elton Jones, en...

Gerda Gastonneke, je bent terug thuis. Gastonneke! (Omhelst hem, zonder te kussen, hij laat begaan)

Gaston (betast Gerda) Je heupen zijn dikker geworden en je borsten zijn een verdiep gezakt. Je mond is groter geworden en je tanden zijn in een biefstuk blijven steken.

Gerda Zet je. Zal ik iets te eten halen? Er ligt nog kip in de koelkast.

Gaston Koelkast? Geen koelkast meer. Ook geen diepvries meer! (zet zich, wijst naar Gerda.) Jij bent Gerda. (wijst naar Lowieke) Jij bent die coureur met die kleuren van de regenboog. Heb jij iets te maken met Gerda? Is het jouw schuld dat ze dikke heupen heeft gekregen?

Gerda Lowieke is toch altijd de vriend des huizes geweest?

Gaston Vriend des huizes, ja, maar vriend van de vrouw des huizes is nog een stap verder. (ziet de bloemen liggen) En hij brengt bloemen mee...dat is verdacht! (naar Els toe) Kom, we hebben alles gezien. De 4711 kan nog rijden. Kom, ...

Gerda Gastonneke! Ik heb zo naar je verlangd! Gastonneke!...

Gaston Gastonneke is dezelfde niet meer, Katje, hij is Petruchio geworden. De kat is getemd. Het verhaal is uit. Het was boeiend om jouw knechtje te spelen, maar nu niet meer.

Gerda Ik zal je helpen, zoveel als ik maar kan. Zeg maar wat ik moet doen.

Gaston Geef me een kus. Eén kus en dan ga ik terug weg. Die nieuwe diepvriezers maken minder lawaai.

Gerda (naar Gastonneke toe, kust hartstochtelijk)

Gaston Dat voelt koud aan, ik zie het op je gezicht. Een diepvrieskus smaakt niet naar aardbeien.

Gerda Blijf, Gastonneke! Blijf!

Lieve (en Jo uitbundig op) We gaan trouwen, mama! Met een koets met zes paarden. Met een wit kleed en zijn nonkel is een pastoor, die gaat de mis doen. Dat is gezelliger. En een groot feest. (dan ziet ze Gaston, ze schrikt, stapje achteruit, dan naar Gaston toe, omhelst hem uitbundig met duizenden kussen) Héérlijk zo een koele kus! (nijpt Gaston in zijn kaken) Hij is echt, hij is niet van plastic! (houdt hem vast, bekijkt hem van op afstand) Jij bent toch echt mijn vader?

Gaston Op een zondagavond, na een flinke regenbui onder de okkernotenboom. Toen is het gebeurd. En er zat een zwarte merel, een mannetje, toe te kijken.

Lieve (omhelst Gaston, nog met meer enthousiasme) Mijn papa diepvries!

Jo (naar Gaston toe) Ik zou graag met Lieve trouwen.

Gaston (draait zich met een ruk om) Trouwen? Daar komt niets van. En zeker niet met jou! (Jo is ontgoocheld, weet zich geen houding aan te nemen.)

Lieve Papa, ik wil trouwen! Met Jo!

Gaston Niet met zo een droogstoppel.

Jo Ik heb wel een flesje bij! (toont heupflesje en biedt het Gaston aan, die er meteen van drinkt)

Gaston (kijkt naar etiket van het flesje) Niet origineel. Maar lekker. Jij mag met mijn dochter trouwen. Hebben jullie al gevrijd?

Jo (ontwijkend) Zo een beetje en nog een beetje...versta je...

Gaston (tot Gerda) En wat doet Lowieke hier? Leg uit.

Gerda Hij was zo vriendelijk...(barst het uit in) Hij kwam me troosten en bracht lekkere wijn mee...(naar Gaston toe) Ik ...ik...kon zonder man niet leven!

Gaston En ik zonder diepvries niet! (tot Els) Jij houdt ook van diepvriezers, kom, we zijn weg. (kijkt rond) Nog een warme dag, allemaal! (naar deur toe, slaat Els op haar achterste) Zo een jong dingeske.

Lowieke (naar Gaston toe) 102 km.

Gaston (héél vriendelijk) Dat dacht ik al. Bedankt! (naar Lowieke toe) Verzorg ons Gerdake goed. Het is wel een bazig type, maar er zijn ook goede kanten aan.

Gerda (smeeft) Ik zal alles doen wat je graag hebt. Gastonneke, ik heb jaren naar je verlangd, gehoopt dat je zou terugkomen. Zelfs in een rolstoel zou ik alles voor je doen!

Gaston Lowieke is met de helft al tevreden.

Jean (op, met haagscheer in de hand) 't Is weer eens gebeurd. (ziet Gaston) Daar zie, de Gaton! Droom ik of slaap ik?

Gaston Dromen zeker. Dromen en terwijl slapen.

Jean (met open mond, vol ongeloof) Daar zie, de Gaston met zijn vlam. Zo een jong ding, dat is wel een hele verandering. (kijkt naar Gerda) 't Zal hem wel afgaan. (naar Gaston toe, knijpt hem in de wangen) Ben jij het echt? Ben jij echt Gaston? (naar Els toe, wil haar ook in de wangen knijpen, maar zij draait zich tijdig om). Jij en een jonge vlam.

Gaston Na zo een diepvrieskuur kun je alles aan. Heb jij ook met Gerda...

Jean Alleen technische situaties: de tuin en de haag. Met krollekes zoals altijd. Vrouwen zijn mijn specialiteit niet. Lowieke is wel een handige kerel, sinds hij niet meer fietst. (kijkt naar Gaston) Ik dacht eens dood is voor altijd dood. Jij bent verzezen.

Gaston Ontdood. Van diepvries- naar kamertemperatuur.

Jean Niet te geloven. En voelt alles normaal?

Gaston Het valt wel mee. Nu ben ik er bijna terug. Maar het voelt nog wel koud aan. En soms voel ik het héél warm.

Jean Zoals een frisco die terug botermelk wordt.

Gaston Ik zie dat jullie het zonder mij redden.

Lieve (naar Gaston toe) Neen! Ik red het niet zonder jou! Jij hoort hier thuis. Jij bent mijn papa! (kijkt naar Els) En zij hoort hier niet. (tot Gaston) Jij moet terug met mijn mama...

Gaston Neen, ik ...dat zal niet meer lukken. Ik denk dat ik ook veel vergeten ben.

Lieve Dan maken we van jou een nieuwe. Jij was een papa om van te dromen.

Gaston Ook dat kan nu nog!

Lieve Neen. Ik ben blij dat je er terug bent. Al had ik me ermee verzoend dat je nooit meer zou terugkomen. Ik had een beeld van een lieve vader. En daar kon ik mee

leven. Maar nu, nu moet jij dat beeld trouw blijven. Vertroebel dat niet. Mijn mama had iemand nodig. Al was het maar voor de gezelligheid en de afwas. En de rest...(omhelst Gaston) Jij bent mijn vader! Mijn lieve papa!

Els Ik heb precies het idee dat het maar goed is dat er nog niet veel mensen herboren worden. Het scheidt meer problemen dan ik dacht. Ik ga nu maar. (tot Gaston) Probeer ermee te leren leven. Je mag mij altijd bellen. Rust nu eerst maar even uit. Morgen zien we wel. (naar deur toe) Je bent een man om van te houden, Gastonneke! (geeft hem een kus en nog een) Dag, allemaal!

Lowieke (naar Els toe) Mag ik je wat vragen?

Els Sportmannen mogen mij altijd wat vragen.

Lowieke Zou jij dorst kunnen hebben? Voor een pintje of een waterke?

Els Neen.

Lowieke Dan heb ik geen vragen meer.

Els Als het je kan helpen: voor een trappistje, een tripel van Westmalle, daar zou ik wel dorst voor kunnen hebben.

Lowieke (kijkt in zijn geldbeugel) Dat moet ook kunnen. In de Vlugge Sprinters is er altijd ambiance. (nodigt Els uit om voor te gaan naar de deur, beiden af)

Gaston (zet zich) Een glaasje water zou ik wel willen.

Gerda Is wijn ook goed?

Gaston Geef ze allemaal een glaasje wijn. Wijn is toch beter dan water.

(Lieve wil de wijn schenken, Gerda is haar voor)

Gerda Dat is mijn werk. Gastonneke is mijn man. Ik moet hem sojneren de rest van zijn leven. Ik zal een ideale vrouw proberen te zijn. Een man heeft liefde nodig. En zeker als de jaren zich opstapelen. Niet zozeer in het bed moet er wat gebeuren, gewoon de hand vasthouden en genieten van stilte en de rest van het leven.

Gaston Voor mij mag er ook een ietsje meer zijn. Zo tussen flanellen lakens, al zal ik dat allemaal terug moeten instuderen. (tot Gerda) Het is toch curieus dat een mens soms iets kan verleren.

Gerda (knielt voor de stoel van Gaston.) Jij bent een man om van te houden, een heel leven lang. Kom, krijg ik alstublieft een echte diepvrieskus?

(Gerda en Gaston zoenen elkaar, Gaston springt recht.)

Gaston (heel blij) Ik voel leven ...in mijn tenen. Nu is alles in orde. Katje: ik zal heel je leven jouw Petruchio zijn. Wil je mijn voeten eens wassen!

EINDE